

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, O. P. S., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**STAV SOUČINNOSTI A SPOLUPRÁCE SLUŽBY
POŘÁDKOVÉ POLICIE S ORGÁNY OBCE V RÁMCI
ÚZEMNÍHO OBVODU STATUTÁRNÍHO MĚSTA
TEPLICE**

Autor práce: Jiří Svoboda, DiS.

Studijní obor: Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě

Forma studia: Kombinovaná

Vedoucí práce: Mgr. Bc. Josef Kříha

Katedra: Právních oborů a bezpečnostních studií

2015

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v této práci.

Souhlasím, aby práce byla uložena v knihovně Vysoké školy evropských a regionálních studií v Českých Budějovicích a zpřístupněna v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění.

.....
Jiří Svoboda, DiS.

Děkuji vedoucímu bakalářské práce Mgr. Bc. Josefu Kříhovi za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce.

ABSTRAKT

SVOBODA, J. *Stav součinnosti a spolupráce služby pořádkové policie s orgány obce v rámci územního obvodu Statutárního města Teplice: bakalářská práce*. České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií, o. p. s., 2015. 68 s. Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Bc. Josef Kříha.

Klíčová slova: Policie České republiky, obecní (městská) policie, obec, město, policista, strážník, veřejný pořádek, ochrana veřejného pořádku.

Bakalářská práce v širším aspektu objasňuje základní aspekty stavu součinnosti a spolupráce místně a věcně příslušné policejní součásti Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Územního odboru Teplice, Obvodního oddělení policie Teplice - Prosetice s orgány Statutárního města Teplice v oblasti zabezpečení tzv. „místních záležitostí veřejného pořádku“. V užší formě osvětluje aktuální stav součinnosti a spolupráce vybraného základního útvaru shora uvedené policejní součásti a Městské policie Teplice. V rámci samostatné kapitoly je formou analytického a syntetizujícího postihu komparována výšeč legitimně vymezeného operačního prostoru zájmově určených veřejnopořádkových činitelů včetně aplikační různorodosti zájmově demonstrovaných oprávnění svěřených příslušníkům Policie České republiky a strážníkům obecní (městské) policie, a to včetně monitoringu upotřebitelnosti vybraných oprávnění při samotné realizaci vzájemné součinnosti a spolupráce s ohledem ke specifičnosti daného teritoriálního území. Teoreticky orientovaná bakalářská práce je rovněž obohacena o konkrétní autorem vyhodnocené kazuistiky příkladů z tzv. „dobré praxe“.

ABSTRACT

SVOBODA, J. *Coaction and Collaboration of the Order Police Service with the Local Authorities in the Territory of the Statutory Town of Teplice: Bachelor thesis.* České Budějovice: The College of European and Regional Studies, 2015. 68 p. Supervisor: Mgr. Bc. Josef Kříha.

Key words: Police of the Czech Republic, Municipal Police, municipality, town, policeman, police officer, public order, protection of public order.

The bachelor work broadly clarifies basic aspects of concurrence and cooperation of local and substantive part of Police of the Czech Republic, Regional Police Headquarters of Ústí Region, Territorial Department of Teplice, and Teplice District Police Department - Prosetice with the bodies of the statutory city of Teplice in the so-called „local public order“ security. Narrowly it explains current state of collaboration and cooperation of the selected base unit mentioned above and the Municipal Police of Teplice. In an independent chapter through analytical and synthesizing sanctions, the sector of legitimately defined operational area of interest-designated public-order agents is compared, including application diversity of interest-demonstrated competence entrusted to officers of the Police of the Czech Republic and to officers of the municipal police with the inclusion of monitoring of the usability of selected privileges in the actual implementation of concurrence and cooperation with regard to the specificity of a given territorial area. The theoretically-based bachelor work is also enriched by particular evaluated (by the author) cases of examples of so called „good practice“.

OBSAH

ÚVOD	8
1 CÍL A METODIKA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE	10
1.1. Metody užití v bakalářské práci	12
2 OBECNÁ VÝCHODISKA A VÝKLAD ZÁKLADNÍCH POJMŮ	13
3 FORMY A PROSTŘEDKY SOUČINNOSTI A SPOLUPRÁCE POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY	21
3.1. Součinnost a spolupráce s obcemi	24
3.2. Součinnost a spolupráce s ostatními právníckými a fyzickými osobami.....	25
3.3. Součinnost a spolupráce se zájmovými sdruženími a občany	26
3.4. Součinnost a spolupráce se státními orgány	28
3.5. Součinnost a spolupráce s obecní (městskou) policií.....	29
4 ROZDÍLY V PRÁVNÍCH ÚPRAVÁCH POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY A OBECNÍ (MĚSTSKÉ) POLICIE	32
4.1. Věcná působnost	32
4.2. Oprávnění požadovat vysvětlení	33
4.3. Oprávnění požadovat prokázání totožnosti.....	34
4.4. Oprávnění předvedení osoby.....	36
4.5. Oprávnění odebrat zbraň	39
4.6. Zadržení osoby podezřelé podle trestního řádu	41
5 FORMY SOUČINNOSTI A SPOLUPRÁCE POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY, ÚZEMNÍHO ODBORU TEPLICE SE STATUTÁRNÍM MĚSTEM TEPLICE...	43
5.1. Koordinační dohoda se Statutárním městem Teplice.....	44
5.2. Koordinační dohoda s Krajskou zdravotní a. s.	46
5.3. Koordinační dohoda s Fotbalovým klubem Teplice	47
6 FORMY SOUČINNOSTI A SPOLUPRÁCE OBVODNÍHO ODDĚLENÍ POLICIE TEPLICE - PROSETICE	49
6.1. Dozorčí služba.....	50

6.2. Hlídková a obchůzková služba.....	50
6.3. Součinnost a spolupráce s komisí k projednávání přestupků.....	53
6.4. Součinnost a spolupráce s Oddělením sociálně právní ochrany dětí	54
6.5. Součinnost a spolupráce s Městskou policií Teplice	55
6.6. Vyhodnocení součinnosti a spolupráce s Městskou policií Teplice.....	56
7 KAZUISTIKY	58
7.1. Čin jinak trestný výtržnictví podle ustanovení § 358 odstavce 1 trestního zákoníku	58
7.2. Přečin krádež podle ustanovení § 205 odstavce 1 písmene b) odstavce 2 trestního zákoníku	60
7.3. Přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle ustanovení § 337 odstavce 1 písmene a) trestního zákoníku.....	62
7.4. Vyhodnocení kazuistik.....	63
ZÁVĚR.....	65
SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	66

Úvod

Bakalářská práce má dílem teoretickým a dílem praxeologickým osvětlit v širším aspektu stav a vývoj součinnosti a spolupráce služby pořádkové policie Policie České republiky (dále jen „**služby pořádkové policie**“), Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Územního odboru Teplice, Obvodního oddělení policie Teplice - Prosetice s orgány Statutárního města Teplice v oblasti záležitostí veřejného pořádku. V užší optice má osvětlit stav součinnosti a spolupráce v oblasti zabezpečení ochrany veřejného pořádku, resp. tzv. „místních záležitostí veřejného pořádku“ v rámci konkrétního základního útvaru Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Územního odboru Teplice, Obvodního oddělení policie Teplice - Prosetice a Městské policie Teplice.

S ohledem k celospolečenskému zájmu, vztahujícího se k potřebě zabezpečení ochrany veřejného pořádku, resp. místních záležitostí veřejného pořádku a zajištění bezpečnosti v jednotlivých regionech, je činnost veřejnopořádkových činitelů velmi sledovaným a diskutovaným tématem. Čím dál častěji jsou veřejnými médii prezentovány případy s kriminální tematikou, které se zaměřují na konkrétní mediálně zajímavé kauzistiky. Média však často neodbornou či nevhodnou prezentací konkrétních kauzistik mohou u veřejnosti vzbuzovat pocit, že pachatelé, kteří se dopustili protiprávního jednání, jsou nedostatečně potrestáni a ze strany státních orgánů není vyvíjena dostatečná iniciativa na zabezpečení jejich ochrany a bezpečnosti. To může vést k projevům nedůvěry vůči orgánům veřejné moci zabezpečujících výkon státní správy, samosprávy apod.

Jedním ze sledovaných a diskutovaných aspektů v oblasti zabezpečování záležitostí veřejného pořádku, resp. místních záležitostí veřejného pořádku, je s tímto spojená zejména tzv. „bagatelní kriminalita“, kdy se jedná převážně o rozmanitá protiprávní jednání, např. krádeže, výtržnosti, narušování občanského soužití a veřejného pořádku. Jedná se o protiprávní jednání vnímané zákonodárci jako jednání s nízkou společenskou škodlivostí, ale rozhodně není na místě takové jednání bagatelizovat a podceňovat, protože má zcela logicky celospolečenské dopady na pocit bezpečí.

Je neoddiskutovatelným faktem, že zabezpečení klidného a bezporuchového chodu a garance bezpečnosti občanům, je jedním z nejdůležitějších úkolů každé společnosti. Zájmem společnosti je, aby bylo pácháno co nejméně trestné činnosti a současně, aby bylo této trestné činnosti co nejvíce objasněno a pachatelé spravedlivě potrestáni.¹ Do tohoto úkolu je zapojena celá společnost počínaje státními orgány s mocí zákonodárnou, výkonnou, soudní a orgány veřejné správy, taktéž jsou do procesu zapojeny školy, rodiny i samotní jednotlivci. Stát za účelem zajištění bezpečnosti a ochrany veřejného pořádku již od starověku užívá bezpečnostní sbory, které se liší od armády jak bojovým výcvikem, tak specifickým zaměřením na řešení problémů vnitřní bezpečnosti státu a dohledem nad prosazováním vnitřní politiky státu. Vnitřní bezpečnostní složky států byly a jsou označovány ve světě různými názvy, kdy nejběžnějším označením je „policie“. Výraz policie vychází z řeckého slova „polis“, což znamená obec nebo město, v přeneseném slova smyslu stát.²

Za účelem zlepšení spolupráce a součinnosti Policie České republiky s orgány veřejné správy a veřejností, byla dnem 1. ledna 2009 do policejní praxe služby pořádkové policie zavedena metoda „Community policing“, což je metoda policejní práce orientované na službu veřejnosti.³ Model této metody byl převzat ze zahraničí a přizpůsoben podmínkám pro Českou republiku. Úkolem této metody bylo zavedení takových policejních přístupů, které dokáží identifikovat a pojmenovat problémy v oblasti zabezpečování veřejného pořádku, resp. místních záležitostí veřejného pořádku a bezpečnosti. Účelem metody „*Community policing*“ bylo zapojení jak odborné, tak i laické veřejnosti do spolupráce s Policií České republiky a dalšími orgány státu a veřejné správy v rámci řešení těchto problémů. Vzhledem k pozitivním výsledkům byl proces zavádění ukončen a závazný pokyn policejního prezidenta č. 211/2008 o zavedení metody „community policing“ do praxe u Policie České republiky včetně všech interních aktů řízení s ním souvisejících, byl dnem 31. října 2011 zrušen. Přesto uplatňování principů metody „Community policing“ v praxi u Policie České republiky nadále zůstalo a v současné době se uplatňování těchto principů nazývá „*služba veřejnosti*“ a spadá do základních úkolů služby pořádkové policie⁴.

¹ SVATOŠ, R. *Kriminologie*, Plzeň: Aleš Čeněk, 2012. s. 277.

² MACEK, P., UHLÍŘ, L. *Dějiny policie a četnictva I*. Praha: Themis, 1997. s. 9.

³ ČESKO. ZPPP č. 211/2008, *Závazný pokyn policejního prezidenta o zavedení metody community policing do praxe u Policie České republiky*, 2008.

⁴ ČESKO. ZPPP č. 180/2012, *Závazný pokyn policejního prezidenta o plnění základních úkolů služby pořádkové policie*, 2012.

1 Cíl a metodika bakalářské práce

Cílem bakalářské práce je teoretickým⁵ a praxeologickým⁶ způsobem osvětlit stav a vývoj součinnosti a spolupráce služby pořádkové policie Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Územního odboru Teplice, Obvodního oddělení Teplice - Prosetice s orgány Statutárního města Teplice, především s Městskou policií Teplice při ochraně veřejného pořádku, resp. místních záležitostí veřejného pořádku.

Dalším z cílů bakalářské práce je nejen definovat negativní a pozitivní aspekty součinnosti a spolupráce služby pořádkové policie Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Územního odboru Teplice, Obvodního oddělení Teplice - Prosetice s orgány Statutárního města Teplice, především s Městskou policií Teplice, při ochraně veřejného pořádku, resp. místních záležitostí veřejného pořádku, ale i poukázat a představit další možnosti využití pozitivních aspektů a zároveň možnou eliminaci těch negativních. Při naplnění cílů bakalářské práce by měla být zajištěna jak její aktuálnost, tak i významový přínos z praxeologického hlediska.

V teoretické části jsou definovány pojmy užití v bakalářské práci, dále je *analytickou metodou* proveden rozbor legitimně vymezeného operačního prostoru zájmově určených veřejnopořádkových činitelů vyplývajících z rozdílů forem a metod činností policistů Policie České republiky a strážníků městské policie a jednotlivých ustanovení oprávnění vycházející z ustanovení §§ 14, 17 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o Policii České republiky**“), zákona č. 128/2000 Sb., o obcích ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o obcích**“) a ustanovení §§ 1, 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o obecní policii**“).

Komparativní metodou je na základě analýzy provedeno srovnání rozdílů tohoto legitimně vymezeného operačního prostoru zájmově určených veřejnopořádkových činitelů, tedy policistů Policie České republiky a strážníků městské policie a v užším

---

⁵ PÁNA, L., SOMR, M. *Metodologie a metody výzkumu*. 1. vyd. České Budějovice: VŠERS, 2007. s. 129.

⁶ PÁNA, L., SOMR, M. *Metodologie a metody výzkumu*. 1. vyd. České Budějovice: VŠERS, 2007. s. 129.

záběru srovnání forem a metod činností, taktéž jednotlivých ustanovení oprávnění vycházejících ze shora uvedených ustanovení.

Metodou syntézy jsou na základě provedené analýzy a komparace vycházející z rozdílů tohoto legitimně vymezeného operačního prostoru, forem a metod činností a jednotlivých ustanovení oprávnění, osvětleny a upřesněny stejné či podobné prvky a specifikováno jejich možné vzájemné propojení a využití v rámci součinnosti a spolupráce policistů Policie České republiky a strážníků městské policie při zabezpečování veřejného pořádku, resp. místních záležitostí veřejného pořádku.

Za užití *historické metody* jsou reflektována historická data mapující důležité normativní změny ve vývoji Policie České republiky a městské policie.

V praktické části bakalářské práce jsou uvedeny názorné příklady součinnosti a spolupráce těchto orgánů na konkrétních *kazuistikách* (případových studií)⁷ z tzv. „dobré praxe“ s užším zaměřením na základní útvar služby pořádkové policie Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Územního odboru Teplice, Obvodního oddělení Teplice - Prosetice. Na základě praxeologických zkušeností a „*empirických poznatků*“⁸ autora, bude proveden monitoring možných zefektivňujících opatření směřujících ke zlepšení této vzájemné součinnosti a spolupráce při zabezpečování ochrany veřejného pořádku, resp. místních záležitostí veřejného pořádku s ohledem ke specifčnosti daného teritoriálního území.

Při zpracování bakalářské práce autor čerpal z internetových zdrojů a dostupných internetových databází, odborné literatury, účinných zákonných a podzákonných norem, obecně závazných právních předpisů a interních aktů řízení, které souvisí s formami a metodami činností Policie České republiky, resp. těch, které upravují či zmiňují součinnost a spolupráci s orgány obcí.

Teoretická analýza vychází ze zákonných norem, resp. ze „**zákona o Policii České republiky**“, ve znění pozdějších předpisů, „**zákona o obcích**“ ve znění pozdějších předpisů a „**zákona o obecní policii**“ ve znění pozdějších předpisů.

---

⁷ *Pedagogický lexikon* [online]. RVP Metodický portál. [cit. 2014-12-07]. Dostupné z WWW: <http://wiki.rvp.cz/Knihovna/1.Pedagogick%C3%BD_lexikon/K/Kazuistika>.

⁸ MURDZA, K. *Sociologický výskum*. České Budějovice: VŠERS, 2010. s. 9.

1.1. Metody užití v bakalářské práci

Analýza: (rozbor, rozčlenění) „jde o vědeckou metodu, založenou na dekompozici celku na elementární části. Cílem analýzy je identifikovat podstatné a nutné vlastnosti elementárních částí celku, poznat jejich podstatu a zákonitosti“⁹. Jde v podstatě o postup, při kterém rozčleňujeme předmět (objekt) zkoumání na části, vztahy a souvislosti.¹⁰ „Analýzou dat se rozumí analýza jakýchkoliv dokumentů, které nebyly vytvořeny za účelem daného výzkumu. Záznamem mohou tedy být jak psané dokumenty, tak i jakékoliv materiální stopy lidského chování. Jde tedy o retrospektivní zkoumání problémů, které již nastaly v minulosti a jiných místech“¹¹.

Syntéza: (skládání) je obecné označení pro proces spojování dvou nebo více částí do jednoho celku. Syntetické je to, co vzniklo takovým postupem.¹² Syntéza je opakem analýzy.

Komparace: „Metoda komparativní (srovnávací), porovnávací způsob poznávání, studium shod a podobností a rozdílů (odlišností)“¹³.

Historická metoda: „Je takový pracovní postup a myšlenkový přístup, při kterém každý zkoumaný jev nebo soustava jevů je uchopena v historické časové dimenzi jako výsledek historického vývoje s tím, že zároveň hledáme vývojové tendence konkrétního jevu, jeho budoucí procesuální vývoj“¹⁴.

Kazuistika: (případová studie) „Metoda monografická (kasuální). Jde o metodu zaměřující se na sociologické poznávání sociálního jevu na jednom nebo jen několika případech (casus = případ). Její nevýhodou je, že poskytuje pouze omezený výčet faktů, které je obtížné použít pro induktivní zobecnění a slouží především jako podnět pro teoretické úvahy. Její platnost je možná pouze v oblasti sociálních jevů, které se vyvíjely a vznikaly za adekvátních podmínek jako původní jev“¹⁵.

---

⁹ *Slovník pojmů* [online]. Beep, s.r.o. 1994-2014. [cit. 2014-12-02]. Dostupné z WWW: <<http://www.twist-erp.cz/slovník-analyza>>.

¹⁰ FILÁK, A. a kol. *Základy teorie policejné bezpečnostní činnosti II.* Praha: Police History, 2006. s. 40.

¹¹ PÁNA, L., SOMR, M. *Metodologie a metody výzkumu*. 1. vyd. České Budějovice: VŠERS, 2007. s. 17.

¹² *Studium MBA* [online]. Studium MBA. 2010. [cit. 2014-12-02]. Dostupné z WWW: <<http://www.studiummba.cz/slovník-pojmu/synteza/>>.

¹³ *ABZ slovník cizích slov* [online]. ABZ. cz. 2005-2014. [cit. 2014-12-02]. Dostupné z WWW: <<http://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/slovo/metoda-komparativni>>.

¹⁴ PÁNA, L., SOMR, M. *Metodologie a metody výzkumu*. 1. vyd. České Budějovice: VŠERS, 2007. s. 65.

¹⁵ PÁNA, L., SOMR, M. *Metodologie a metody výzkumu*. 1. vyd. České Budějovice: VŠERS, 2007. s. 68.

2 Obecná východiska a výklad základních pojmů

Bakalářská práce vychází z některých termínů a pojmů, které je důležité v jejím úvodu představit a vysvětlit.

Policie České republiky je jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor. Tento vznikl dne 15. července 1991 na základě vzniku zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, který byl následně dne 17. července 2008 novelizován zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o Policii České republiky**“).

Podle autora VANGELIHO, lze výkonnou stránku policie pojímat buď jako činnost spočívající v dohledu nad dodržováním určitých pravidel chování, nebo také jako instituci, která se tomuto dohledu věnuje. „**Zákon o Policii České republiky**“ ve znění pozdějších předpisů, pojem „*policie*“ pojímá v tomto institucionálním pojetí jako název instituce, která se tomuto dohledu věnuje. V ustanovení § 2 „**zákon o Policii České republiky**“ je pak vymezen rozsah její činnosti.¹⁶ „Policie slouží veřejnosti. Jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropské unie nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen „**mezinárodní smlouva**“)¹⁷.

Policie České republiky je jednotný sbor, kdy jednotnost je organizačně vyjádřená hierarchickou vnitřní organizací, která má pevně dané vztahy nadřízenosti a podřízenosti, což je z povahy její činnosti charakteristickým znakem ozbrojeného sboru, resp. každého bezpečnostního sboru. Jak bylo zmíněno, Policie České republiky je sborem ozbrojeným, kdy prvek ozbrojenosti je jedním z konstitutivních prvků každého policejního sboru, což vyplývá z faktu, že represivní činnosti jsou vždy charakteristickou součástí jeho úkolů. „Represivní činnost“¹⁸ je „*conditio sine qua non*“ („podmínka, bez které nelze“)¹⁹ policejního sboru, protože bez tohoto prvku by nemohl

¹⁶ VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 54 – 55.

¹⁷ VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 63.

¹⁸ MACEK, P. a kol. *Pořádková činnost policie: obecná část*. 2. vydání, Praha: Police History, 2008. s. 56.

¹⁹ *ABZ slovník cizích slov* [online]. ABZ. cz. 2005-2014. [cit. 2015-01-05]. Dostupné z WWW: <<http://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/slovo/condicio-sine-qua-non-kondycio-sinekva-non>>.

plnit svou působnost na úseku ochrany občanů před násilím. Na rozdíl od ozbrojených sil jako je např. armáda, je použití ozbrojené síly pro policii jeden z nástrojů při plnění jejích úkolů, nikoliv však úkol hlavní. Mezi bezpečnostní složky v České republice lze řadit i obecní či městské policie, které však mají omezenou působnost, jsou orgánem obce pro dohled nad záležitostmi veřejného pořádku, resp. místními záležitostmi veřejného pořádku, kdy jejich příslušníci jsou v pracovněprávním vztahu k obci. Policie České republiky je na rozdíl od policie obecní (městské), policií státní, která je podřízena státu resp. České republice. Policie České republiky se řadí mezi policie kontinentálního typu na rozdíl od policejních sborů např. anglosaských států, kde existuje často policie lokální, tzn. podřízená místní správě.²⁰

Policie České republiky není právnickou osobou, ale vždy vystupuje při plnění svých úkolů za právnickou osobu, kterou je stát, tedy Česká republika. Je tedy státním orgánem, nicméně stejně jako jiné ozbrojené veřejné sbory je organizační jednotkou s vymezenou věcnou a územní působností. Jako veřejný ozbrojený sbor je v tomto širším pojetí součástí moci výkonné. Jakožto součást moci výkonné je správním úřadem, proto musí být jako taková zřízena a její působnost stanovena pouze zákonem. Policie České republiky je orgánem veřejné správy, kterou se rozumí činnost k tomu zřízených a pověřených subjektů a která směřuje k zabezpečení záležitostí veřejného zájmu. Jde tedy o správu ve veřejném zájmu, nikoli v zájmu soukromém. Její činnost není činností samosprávy, nýbrž vykonává moc státní, je tedy orgánem státní správy. Je tak vedle ostatních subjektů vykonávajících státní správu, tedy vedle vlády, ministerstev, jiných ústředních orgánů státní správy a jiných (neústředních), tzv. další součástí státní správy.²¹

Obecní policie je orgánem obce a pokud je zřízena obcí, která je městem nebo statutárním městem, označuje se **městská policie**. Obecní policii zřizuje a zrušuje obecní zastupitelstvo obecně závaznou vyhláškou na základě oprávnění podle ustanovení § 35a odstavce 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o obcích**“), kdy zřízení obecní policie je oprávnění obce, nikoli její povinnost.²² Obecní policii řídí starosta nebo jiný člen zastupitelstva obce pověřený zastupitelstvem obce, kdy obecní policie je plně podřízená obci, která bezvýjimečně

²⁰ VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 55 – 56.

²¹ VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 56 – 58.

²² KOUDELKA, Z., ONDRUŠ, R., PRŮCHA, P. *Zákon o obcích (obecní zřízení): komentář*. 4 dopl. Vyd. Praha: Linde, 2009. s. 112.

odpovídá za její činnost. Taktéž materiální a finanční zabezpečení chodu obecní policie je výhradně zabezpečováno z prostředků obce.²³

Z toho vyplývá, že její činnost je činností samosprávy na vymezeném území obce, kde zabezpečuje místní záležitosti veřejného pořádku v rámci působnosti obce a plní další úkoly podle zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o obecní policii**“). Jí svěřené úkoly může plnit i na území jiné obce, pokud obec nebo obce, které nemají zřízenou obecní policii, uzavřely s obcí v rámci vyššího územního samosprávného celku (kraje), která obecní policii zřídila, veřejnoprávní smlouvu nebo dále v případě krizového stavu, na jejímž základě bude tyto úkoly plnit.²⁴

Podle autorů VETEŠNÍKA a JEMELKY, je činnost obecní či městské policie koncipována jako činnost veřejně prospěšná, jejímž prostřednictvím zajišťují obce a města na svém území klid a pořádek tak, aby pro své občany byly zajištěny podmínky pro bezpečný a nerušený život a byl zajištěn bezproblémový chod obce. Obecní policie však nenahrazuje ani nemůže nahradit činnost Policie České republiky, neboť na obce nelze přenést některé garance, které svým občanům může poskytnout jen stát, např. trestně právní ochranu osob a majetku.²⁵

Podle autorů MACKA a FILÁKA, představuje skutečnost, že se činnost obecních a městských policií odvíjí od řídicího fenoménu obcí a měst a že postrádá celostátně nadřazený, řídicí, případně sjednocující prvek, napovídá, že i kvalitativní úroveň těchto sborů bude z tohoto pohledu někdy i značně rozdílná. To je zároveň i jedna z výrazných odlišností při srovnání obecní policie s Policií České republiky.²⁶

Obecní či městská policie se musí řídit a postupovat výhradně jen v rámci svých kompetencí daných zákonem tak, aby neoprávněně nezasahovala do výkonu jiných orgánů veřejné správy či do pravomocí Policie České republiky, což by bylo kontraproduktivní a tudíž nepřijatelné. Proto je velmi důležitá součinnost a spolupráce

---

²³ VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 5, 46.

²⁴ VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 4 – 5.

²⁵ VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 46.

²⁶ MACEK, P., FILÁK, A. a kol. *Základy teorie policejné bezpečnostní činnosti*. Praha: Police History, 2004. s. 205.

mezi obecní policií a Policií České republiky a důsledné rozvržení jak dílčích, tak i dlouhodobých úkolů obou složek.²⁷

Obec je základním územním samosprávným společenstvím občanů, kdy tvoří územní celek, který je vymezen hranicí obce. Úkolem obce je pečovat o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů, přičemž dalším důležitým úkolem je také ochrana veřejného zájmu.²⁸

Obec je veřejnoprávní korporací, která má vlastní majetek, sídlo a název. V právních vztazích obec vystupuje svým jménem a nese odpovědnost vyplývající z těchto vztahů. Obec je politickým subjektem a právnickou osobou (subjektem veřejného práva – veřejnoprávní korporací), jejímž účelem, který je právně definován zákonem jako soubor kompetencí, je, jak již bylo zmíněno, zlepšovat místní podmínky života svým občanům. Obec má právo vlastnit majetek, vytvářet orgány pro plnění svých úkolů a realizovat v místě státní politiku, kdy je právnickou osobou veřejnoprávní povahy vytvořenou pro plnění určitých veřejných zájmů.²⁹

„Obec je způsobilá jednat ve věcech veřejnoprávních vydáváním normativních a individuálních aktů ve smyslu svých kompetencí. Dále je způsobilá jednat ve věcech soukromoprávních. Oprávnění činit právní úkony jménem obce mají ze zákona statutární orgány obce. Vnitřní předpisy právnické osoby, jako je organizační a podpisový řád, mohou stanovit, kdy za ní právní úkony činí i jiní její pracovníci nebo členové.“³⁰

Obcemi jsou ty územní samosprávné celky, které měly statut obce ke dni účinnosti „**zákona o obcích**“ ve znění pozdějších předpisů a dále obce nově zřízené podle tohoto zákona zrušením a přeměněním vojenského újezdu na obec.³¹

„**Města** jsou obce, které byly městy ke dni účinnosti „**zákona o obcích**“ ve znění pozdějších předpisů a dále města nově zřízená podle tohoto zákona zrušením a přeměněním vojenského újezdu na město. Novými městy se může stát obec, která má

²⁷ HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Základy organizace veřejné správy v ČR*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008. s. 99.

²⁸ KOUDELKA, Z., ONDRUŠ, R., PRŮCHA, P. *Zákon o obcích (obecní zřízení): komentář*. 4 dopl. Vyd. Praha: Linde, 2009. s. 9, 12.

²⁹ ERNEKER, J., KRYBUSOVÁ, M., PÁNA, L. *Systémové aspekty veřejné správy*. České Budějovice: VŠERS, 2011. s. 65, 66.

³⁰ ERNEKER, J., KRYBUSOVÁ, M., PÁNA, L. *Systémové aspekty veřejné správy*. České Budějovice: VŠERS, 2011. s. 66.

³¹ ERNEKER, J., KRYBUSOVÁ, M., PÁNA, L. *Systémové aspekty veřejné správy*. České Budějovice: VŠERS, 2011. s. 66.

minimálně 3 000 obyvatel a stanoví-li tak předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. K tomuto se vyjadřuje vláda, její stanovisko není závazné. Dále může nová obec nebo nové město vzniknout oddělením části obce nebo části města. Zákon neupravuje postup odnímání statutu města nebo dokonce zrušení obce bez nástupce³².

Statutární město je zvlášť významné město, které mělo postavení okresu. Statutární města se mohou členit na městské obvody nebo městské části s vlastními orgány samosprávy. Toto členění je vždy upraveno obecně závaznou vyhláškou (statusem). Z hlediska rozsahu práv není rozdíl mezi samosprávou obcí, měst a statutárních měst.³³

Statutární městy v České republice jsou Kladno, České Budějovice, Plzeň, Karlovy Vary, Ústí nad Labem, Liberec, Jablonec nad Nisou, Hradec Králové, Pardubice, Jihlava, Brno, Zlín, Olomouc, Přerov, Chomutov, Děčín, Frýdek-Místek, Ostrava, Opava, Havířov, Most, Teplice, Karviná, Mladá Boleslav a Prostějov.³⁴

Statutární město Teplice je základním územním samosprávným celkem. Má postavení statutárního města a není členěno na obvody. Statutární město Teplice je samostatně spravováno zastupitelstvem města, kdy dalšími orgány jsou Rada města Teplice, primátor, Magistrát města Teplice a zvláštní orgány města. Státní správa je vykonávána v rámci přenesené působnosti.³⁵

Státní správa v České republice realizuje výkonnou moc státu, organizuje a zajišťuje realizaci úkolů a cílů státu, kdy vychází z podstaty a způsobu realizace státní moci. Státní správa je odvozována od samotné podstaty, postavení a funkcí státu. Je začleněna do struktury státní moci zákonodárné, výkonné a soudní. Podle autorů ERNEKERA, KRYBUSOVÉ a PÁNY, státní správa vystupuje jako ochránce a garant

---

³² ERNEKER, J., KRYBUSOVÁ, M., PÁNA, L. *Systémové aspekty veřejné správy*. České Budějovice: VŠERS, 2011. s. 66.

³³ ERNEKER, J., KRYBUSOVÁ, M., PÁNA, L. *Systémové aspekty veřejné správy*. České Budějovice: VŠERS, 2011. s. 66, 67.

³⁴ KOUDELKA, Z., ONDRUŠ, R., PRŮCHA, P. *Zákon o obcích (obecní zřízení): komentář*. 4. dopl. Vyd. Praha: Linde, 2009. s. 15.

³⁵ *Oficiální stránky Statutárního města Teplice* [online]. Povinně zveřejňované informace. 2015. [cit. 2015-02-18]. Dostupné z WWW: <<http://www.teplice.cz/vismo/isvs.asp>>.

určitého zákonného stavu a jako subjekt, zajišťující nápravu při jeho nežádoucím narušení.³⁶

Státní správa má vždy povahu veřejné správy a vykonává činnost veřejné správy, kdy představuje stálou a institucionalizovanou činnost. Tato činnost slouží veřejným zájmům společnosti, službě veřejnosti, službě a ochraně občanů a obraně státu. Hlavní činnost státní správy je orientována k fyzickým a právnickým osobám ve prospěch společenského zřízení, kdy jako zvláštní forma činnosti státu je determinována a určována zákony. Státní správa provádí obsah zákonů a jejich obsahem se také řídí. Vystupuje jako ručitel a garant určitého zákonného stavu a vydává správní akta, která jsou právně závazná. Svým charakterem je zvláštním druhem společenského řízení uskutečňovaného státem a řídicí prvky v činnosti státní správy souvisí především a zejména s její organizující povahou a projevují se v jejím cílovém zaměření. Státní správa je autoritativní, nezastupitelná a má pravomoci výkonné, nařizovací a kontrolní.³⁷

Samospráva podle autorů ERNEKERA, KRYBUSOVÉ a PÁNY, je veřejnou správou, která je uskutečňována jinými veřejnoprávními subjekty než státem, kdy nositelé samosprávy mají charakter orgánů veřejné moci. Jedná se o subjekty korporativního charakteru, označované jako veřejnoprávní korporace. Je to trvale institucionalizované, usměrňující (regulativní) působení systému vůči sobě samému za podmínek určených státem. Co se týká právní úpravy těchto podmínek, vymezují míru samostatnosti, obsah a rozsah působnosti, počet nositelů či reprezentantů samosprávy. Jedná se výkon vymezených úkolů správy státu veřejnoprávními subjekty.³⁸

Samospráva není a ani nemůže být totožná se státní správou, a to vzhledem k státně mocenské podstatě státní správy. Kromě subjektů se samospráva v rámci veřejné správy od státní správy liší také metodami a formami působení na spravované objekty. Základní odlišnost spočívá v tom, že jde o prostředky, které nemají státně mocenskou povahu. Samospráva ale neztrácí charakter plnění veřejných úkolů. Vzhledem k povaze samosprávy se však prvky řízení a prvky regulace v jejím rámci projevují na rozdíl od státní správy jinak, a to samořízením a samoregulací. Pravomoc

---

³⁶ ERNEKER, J., KRYBUSOVÁ, M., PÁNA, L. *Systémové aspekty veřejné správy*. České Budějovice: VŠERS, 2011. s. 39.

³⁷ ERNEKER, J., KRYBUSOVÁ, M., PÁNA, L. *Systémové aspekty veřejné správy*. České Budějovice: VŠERS, 2011. s. 39.

³⁸ ERNEKER, J., KRYBUSOVÁ, M., PÁNA, L. *Systémové aspekty veřejné správy*. České Budějovice: VŠERS, 2011. s. 62.

a působnost samosprávy nestojí proti státu, ale naopak je státem potvrzována. Obdobně jako u státní správy je samospráva svou povahou organizující a mocensko-ochrannou činností, a to rovněž s prvky řízení a prvky regulace.³⁹

V rovině činnosti dalších veřejnoprávních subjektů odlišných od státu, je potom veřejná správa nestátní činností výkonného charakteru, kdy jejím posláním je spoluzabezpečovat výkon správy státu. Těmito dalšími veřejnoprávními subjekty jsou veřejnoprávní korporace, které svou subjektivitu v jistém smyslu odvozují od státu a současně jsou jím aprobovány (uznány a schváleny). Tyto korporace vykonávají veřejnou správu svým jménem a ve své působnosti. Člení se na územní (obce, okresy, kraje) a zájmové (komory, svazky, grémia), kdy ještě přichází v úvahu jako jimi vykonávaná veřejná správa, územní samospráva a zájmová samospráva.⁴⁰

Územní samospráva lze definovat podle autorů ERNEKERA, KRYBUSOVÉ a PÁNY, jako oprávnění určitého společenství obstarávat na svém území určitý právně vymezený okruh záležitostí regionálního významu samostatně, nezávisle na státu a jeho orgánech, a to na vlastní odpovědnost v zájmu svého obyvatelstva a v souladu s principem subsidiarity.⁴¹

V České republice je dvoustupňový systém územní samosprávy. Článek 99 Ústavy České republiky⁴² jej vymezuje jako složený z obcí a krajů. Zde se nejedná o hierarchickou strukturu a subordinaci, jednotlivá územní společenství mají své samostatné kompetence, do jejichž výkonu nelze zasahovat (zákonná mez státní ingerence do územní samosprávy je možná jen tehdy, jestliže to vyžaduje ochrana zákona, a to jen způsobem stanoveným zákonem). Objektem samosprávného působení nemůže být nikdo, kdo územně, osobně nebo věcně stojí mimo okruh působnosti příslušné samosprávné korporace a z tohoto důvodu je okruh adresátů takového působení dán hranicemi její působnosti.⁴³

---

³⁹ ERNEKER, J., KRYBUSOVÁ, M., PÁNA, L. *Systémové aspekty veřejné správy*. České Budějovice: VŠERS, 2011. s. 62, 63.

⁴⁰ ERNEKER, J., KRYBUSOVÁ, M., PÁNA, L. *Systémové aspekty veřejné správy*. České Budějovice: VŠERS, 2011. s. 63.

⁴¹ ERNEKER, J., KRYBUSOVÁ, M., PÁNA, L. *Systémové aspekty veřejné správy*. České Budějovice: VŠERS, 2011. s. 64.

⁴² ČESKO. Zákon č. 1 ze dne 16. prosince 1992. Ústava České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky*. 1993, částka 1, s. 3 – 16.

⁴³ ERNEKER, J., KRYBUSOVÁ, M., PÁNA, L. *Systémové aspekty veřejné správy*. České Budějovice: VŠERS, 2011. s. 64 - 65.

Veřejný pořádek je podle autorů MACKA a FILÁKA, souhrnem společenských vztahů, které vznikají, rozvíjejí se a zanikají na místech veřejných a veřejnosti přístupných, které jsou upraveny právními i neprávními normativními systémy, jejichž zachování je významné pro zajištění klidného a bezporuchového chodu společnosti.⁴⁴

Ochrana veřejného pořádku lze podle autorů MACKA a FILÁKA, charakterizovat jako normotvorná a výkonná činnost příslušných státních orgánů, organizací a institucí realizovaná za účasti občanů, jejímž obsahem je právní regulace společenských vztahů, jejich kontrola dodržování, jakož i provádění příslušných opatření s cílem předcházení narušování a obnovení již nerušeného veřejného pořádku.⁴⁵

Veřejná bezpečnost (resp. bezpečnost) úzce souvisí s veřejným pořádkem a podle autorů MACKA a FILÁKA, představuje systém společenských vztahů vznikajících, rozvíjejících se a zanikajících při chování lidí na veřejnosti, regulovaných právními nebo organizačně technickými normami s cílem ochrany života a zdraví lidí, majetku, odstranění nebezpečí škodlivých následků, které mohou nastat působením osob nebo přírodních sil. Veřejnou bezpečností je i stav, kdy jsou tyto společenské vztahy ve společnosti chráněny.⁴⁶

Spolupráce je podle autorů FILÁKA a ZÁMKA, sladění činností všech zainteresovaných subjektů, realizované převážně na základě dobrovolnosti, ke splnění úkolů Policie České republiky.⁴⁷

Součinnost podle autora VANGELIHO, je pro Policii České republiky určitá zákonná povinnost, vyplývající z některých zvláštních zákonů, která již nemá charakter horizontální spolupráce, nýbrž plnění konkrétní zákonné povinnosti, kdy jde například o typickou součinnost se soudy a státním zástupcem.⁴⁸

---

⁴⁴ MACEK, P., FILÁK, A. a kol. *Základy teorie policejné bezpečnostní činnosti*. Praha: Police History, 2004. s. 160.

⁴⁵ MACEK, P., FILÁK, A. a kol. *Základy teorie policejné bezpečnostní činnosti*. Praha: Police History, 2004. s. 164.

⁴⁶ MACEK, P., FILÁK, A. a kol. *Základy teorie policejné bezpečnostní činnosti*. Praha: Police History, 2004. s. 161.

⁴⁷ FILÁK, A., ZÁMEK, D. *Moderní formy a prostředky spolupráce Policie České republiky s obcemi* [online]. Bezpečnostní sbory. wbs. cz. 3-2009. [cit. 2015-01-06]. Dostupné z WWW: <<http://bezpecnostni-sbory.wbs.cz/clanky/3-2009/Spoluprace.htm>>.

⁴⁸ VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 104.

3 Formy a prostředky součinnosti a spolupráce Policie České republiky⁴⁹

Služba pořádkové policie Policie České republiky (dále jen „**služba pořádkové policie**“) představuje výkonný článek policejní organizace, resp. Policie České republiky, protože převážná část jejich sil plní každodenně a nepřetržitě úkoly bezprostředně v terénu a v přímém kontaktu s osobami. Uvedené vymezení již svým charakterem v podstatě determinuje nutnost spolupráce dané služby s dalšími subjekty. Rovněž koncepce úkolů, které bývají ukládány službě pořádkové policie, vyžaduje zapojení a spolupráci se subjekty vně systému Policie České republiky, resp. Ministerstva vnitra České republiky. Spolupráce s uvedenými subjekty je objektivní nutností, neboť izolované působení a postup služby pořádkové policie v rámci plnění úkolů je jinak do značné míry odsouzeno k neúspěchu či mimořádnému snížení efektivnosti výkonu služby.

Existují však skutečnosti, které spolupráci limitují. Především se jedná o fakt, že ani tu nejužší spolupráci není možné pojmut jako předávání některých funkcí policejních orgánů služby pořádkové policie jiným státním orgánům či organizacím, orgánům místní samosprávy, právníckým nebo fyzickým osobám, kdy se jedná např. o plnění úkolů na úseku kriminality a v trestním řízení. Zde vystupují orgány služby pořádkové policie jako „*orgány činné v trestním řízení*“ a tudíž jsou zcela jistě nezastupitelné, což však spolupráci neznemožňuje ani nevylučuje. Nezastupitelnost vyplývá ze zákonné právní úpravy § 12 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**trestní řád**“)⁵⁰ a je logicky podpořena odbornými a morálními požadavky na výkon této profese. Významným faktorem, jenž rovněž zužuje prostor spolupráce, je nutnost utajení některých prostředků, metod a forem práce Policie České republiky.

Aby spolupráce služby pořádkové policie s jinými orgány, organizacemi a občany, byla efektivní, je nezbytné vytvořit adekvátní podmínky umožňující její rozvinutí v potřebné šíři a kvalitě. První podmínkou její efektivnosti je tvorba vhodného

⁴⁹ FILÁK, A., ZÁMEK, D. *Moderní formy a prostředky spolupráce Policie České republiky s obcemi* [online]. Bezpečnostní sbory. wbs. cz. 3-2009. [cit. 2015-01-06]. Dostupné z WWW: <<http://bezpecnostni-sbory.wbs.cz/clanky/3-2009/Spoluprace.htm>>.

⁵⁰ ŠÁMAL, P. a kol. *Trestní řád: komentář*. 6. vydání, Praha: C. H. Beck, 2008. 3004 s.

společensko-etického klimatu činnosti služby pořádkové policie. V širším smyslu do této řadíme působení a vztahy služby pořádkové policie a celé společnosti. Příznivé klima se projevuje navenek optimálním výkonem a plněním úkolů profesionální činnosti, reálným souladem zájmů a morálních hodnot s celospolečenskými hodnotami, vhodnou stimulací a následným rozvojem dané profese. Z pohledu veřejnosti to znamená akceptaci, resp. ztotožnění se s posláním a úkoly Policie České republiky, respektování forem a metod práce a připraveností se zapojit do boje s trestnou činností či ochrany veřejného pořádku, resp. místních záležitostí veřejného pořádku.

Spolupráci nelze efektivně provádět či rozvíjet bez tzv. psychické připravenosti policistů, což v podstatě znamená jejich ochotu ke spolupráci, vyplývající z poznání její nutnosti a efektivnosti. Mnohdy se policisté ke spolupráci proklamativně hlásí, ale na druhé straně při praktické realizaci často hledají a nalézají překážky, které ji omezují nebo nějakým způsobem zabraňují. Překonávání těchto psychických bariér znamená delší proces, ale bez naplnění této podmínky je nemožné dosáhnout rozvoje spolupráce.

Dalším významným faktorem spolupráce je vzájemná informovanost spolupracujících subjektů, což je pouze jen ve zdánlivém rozporu s požadavkem utajenosti prostředků, metod a forem práce služby pořádkové policie. Především se jedná o otázku stupně informovanosti konkrétního subjektu (rozdíly budou např. ve vztahu k laické veřejnosti, než ke státnímu zastupitelství apod.). Druh a kvalita informace je závislá na charakteru subjektu a jeho postavení či úloze v dané formě spolupráce a vzájemnou informovanost je třeba vždy posuzovat v konkrétních souvislostech a vztazích. Dosud uvedené podmínky a limitující faktory vytvářejí rámec spolupráce služby pořádkové policie se státními orgány, organizacemi, orgány místní samosprávy, právníckými a fyzickými osobami.

Účelem spolupráce, který je do jisté míry analogický jako u součinnosti, je sladění realizovaných činností po stránce obsahové, časové i prostorové, s cílem splnit úkoly zejména na úseku ochrany veřejného pořádku a boje s trestnou činností. Na rozdíl od součinnosti tvoří subjekty spolupráce tak homogenní systém. Zejména tzv. „občanský prvek“ má specifické postavení, protože spolupráce s občany či občanskou veřejností v sobě subsumuje jak dobrovolnost, tak i (za podmínek stanovených obecně závazným právním aktem) právní povinnost.

Spolupráce služby pořádkové policie s dalšími subjekty se pouze rámcově opírá o normativní právní akty, kterými jsou především zákony, interní normativní instrukce, koordinační smlouvy, dohody, avšak v řadě případů je realizována především na dobrovolnosti, zejména na úseku spolupráce se zájmovými sdruženími a občany. Subjekty spolupráce jsou až na výjimky ze zákona zcela autonomní, tudíž zde neexistují vztahy nadřízenosti a podřízenosti, naopak typické jsou vztahy vzájemného respektování, uznání specifik a jistých omezení, které daný subjekt má a jež vyplývají z jeho postavení a úlohy v celém systému. Zajištění vzájemné informovanosti jednotlivých spolupracujících subjektů je nejen charakteristickým znakem, ale jak již bylo uvedeno, i nutnou podmínkou efektivní spolupráce. Cílem spolupráce je zabezpečit splnění úkolů, které jsou kladeny na službu pořádkové policie, při využití prostředků a možností jednotlivých státních i nestátních orgánů a organizací (v rámci svěřené pravomoci a kompetence), zájmových sdružení občanů nebo občanů samotných.

Aby byla spolupráce nejefektivnější, musí vést k zajištění informačního zabezpečení spočívajícího ve vzájemně účelné výměně informací, týkající se činnosti služby pořádkové policie. Dále zapojením subjektů spolupráce do preventivní a represivní činnosti a podílení se jiných orgánů, organizací a občanů na policejních opatřeních a úkonech. Taktéž je velmi důležité vytváření vhodného společenskotického klimatu činnosti služby pořádkové policie, účast na realizaci integrovaného záchranného systému České republiky a zvyšování úrovně právního vědomí veřejnosti.

V současné době jsou úkoly Policie České republiky vymezeny v § 2 „**zákon o Policii České republiky**“, kdy jejich vymezení je pouze obecné a odkazují se především na „**trestní řád**“ a další zvláštní zákony, související předpisy Evropských společenství a ratifikované mezinárodní smlouvy. V rámci spolupráce Policie České republiky zejména upozorňuje orgány a osoby uvedené v § 14 „**zákon o Policii České republiky**“ na skutečnosti, které se dotýkají jejich činnosti a mohou vést k ohrožení nebo porušení vnitřního pořádku a bezpečnosti, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis nestanoví jinak. Ustanovení § 15 „**zákon o Policii České republiky**“, které upravuje činnost na úseku spolupráce Policie České republiky se subjekty uvedenými v § 14 „**zákon o Policii České republiky**“, v podstatě specifikuje a akcentuje preventivně výchovnou složku práce policie, jejíž činnost musí být hlavně zaměřena na předcházení trestné a jiné protiprávní činnosti tak, aby k ní pokud možno vůbec nedocházelo. Jedná se zejména o upozornění orgánů a dalších subjektů na závady, nedostatky a případná

pochybení, která by mohla mít za následek ohrožení bezpečnosti osob a majetku, nebo porušení veřejného pořádku, popřípadě vést k trestné činnosti.

3.1. Součinnost a spolupráce s obcemi⁵¹

Pro službu pořádkové policie jsou jejím partnerem v rámci součinnosti a spolupráce orgány obcí. Podle ustanovení § 16 „**zákona o Policii České republiky**“, ve kterém je specifikována spolupráce s obcemi, může útvar policie určený policejním prezidentem, uzavřít písemnou koordinační dohodu s obcí nebo městskou částí hlavního města Prahy za účelem stanovení společného postupu při zabezpečování záležitostí veřejného pořádku, resp. místních záležitostí veřejného pořádku. Účelem tohoto ustanovení je, jak název institutu „*koordinační dohoda*“ napovídá, zkoordinovat činnosti Policie České republiky na úseku veřejného pořádku s výkonem samostatné působnosti obcí na úseku místních záležitostí veřejného pořádku.

Smyslem je dosažení takového skutkového stavu věci, při kterém bude více příslušníků Policie České republiky (dále jen „**policistů**“) v přímém výkonu, zejména v rámci veřejnoprávní činnosti a samospráva bude tímto disponovat efektivním prostředkem, jak identifikovat a specifikovat problémové oblasti, na kterých je potřeba s Policií České republiky spolupracovat intenzivněji. Přímými partnery jsou přitom organizační články služby pořádkové policie určené policejním prezidentem, kterými jsou obvodní nebo místní oddělení a další útvary a organizační články určené ředitelem krajského ředitelství policie a ředitelem útvaru policie s celostátní působností na straně jedné a obcí, resp. orgány obcí, na straně druhé. Zvláštní úprava platí pro hlavní město Praha, kde je místně příslušným partnerem samosprávy pro uzavření koordinační dohody přímo Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy.

Při plnění úkolů, které má služba pořádkové policie v rámci spolupráce s orgány obcí, její činnost spočívá ve vzájemné výměně informací, poznatků a zkušeností z realizace preventivních opatření, společné analýze a vyhodnocení příčin a podmínek trestné činnosti, zkoumáním osobností recidivistů a osob, jejichž chování vyvolává oprávněné obavy, že se mohou zabývat trestnou nebo jinou protiprávní činností, dále

---

⁵¹ FILÁK, A., ZÁMEK, D. *Moderní formy a prostředky spolupráce Policie České republiky s obcemi* [online]. Bezpečnostní sbory. wbs. cz. 3-2009. [cit. 2015-01-06]. Dostupné z WWW: <<http://bezpecnostni-sbory.wbs.cz/clanky/3-2009/Spoluprace.htm>>.

ve společném postupu při resocializaci těchto osob, společném plánování preventivních opatření a provedení některých preventivních opatření společnými silami.

Podle autora VANGELIHO, je institut koordinační dohody organizační ujednání, nikoli právně závazný akt, ze kterého by jejím stranám vznikaly práva a povinnosti a jejíž neplnění by se dalo formálním způsobem sankcionovat. Z povahy koordinační dohody je zřejmé, že se nejedná o veřejnoprávní smlouvu ani o koordinační veřejnoprávní smlouvu, neboť obsahem koordinační dohody je pouze stanovení společného postupu při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku. Taktéž nejde a ani nemůže jít o jakýkoliv druh přenášení výkonu státní správy či samosprávy, jelikož místní záležitosti veřejného pořádku spadají na straně obcí do samostatné působnosti, tzv. samosprávné působnosti a na straně Policie České republiky, resp. státu, spadají pod výkon státní správy, jako součást ochrany veřejného pořádku obecně, kdy tato patří mezi úkoly Policie České republiky.⁵²

Přestože zákon koordinační dohody vymezuje jako nástroj v oblasti místních záležitostí veřejného pořádku, rozhodně nevylučuje, že na základě dohody mezi Policií České republiky a obcí budou do dohody zahrnuta i ustanovení o koordinaci v jiných oblastech, které spadají do působnosti obou orgánů. Z tohoto důvodu může být součástí koordinační dohody např. prevence kriminality, krizové řízení nebo spolupráce na úseku práce s menšinami. V posledních pár letech jsou často do koordinačních dohod mezi obcemi a Policií České republiky zakomponována a vymezena pravidla společných hlídek obecní či městské policie a Policie České republiky včetně stanovení postupu v případě konfliktů jejích úkolů či způsob koordinace a velení těchto společných hlídek.⁵³

3.2. Součinnost a spolupráce s ostatními právníckými a fyzickými osobami⁵⁴

Součinnost a spolupráce Policie České republiky s právníckými a fyzickými osobami, která je uvedena v ustanovení § 17 „**zákona o Policii České republiky**“, je

---

⁵² VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 108 - 109.

⁵³ VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 108 - 109.

⁵⁴ FILÁK, A., ZÁMEK, D. *Moderní formy a prostředky spolupráce Policie České republiky s obcemi* [online]. Bezpečnostní sbory. wbs. cz. 3-2009. [cit. 2015-01-06]. Dostupné z WWW: <<http://bezpecnostni-sbory.wbs.cz/clanky/3-2009/Spoluprace.htm>>.

v České republice v oblasti vnitřní bezpečnosti ve všeobecném vývoji. Je to reakce na navyšující se kvantitativní a kvalitativní nároky při zajišťování ochrany a bezpečnosti i takových referenčních objektů, které dříve v okruhu zájmů policejních či bezpečnostních orgánů nebyly vůbec nebo jim nebyla přikládána taková váha.

Z významných hodnot jsou to např. ochrana lidských práv, ochrana práv národnostních a etnických menšin, popř. dalších minoritních sociálních skupin⁵⁵, z dalších např. životní prostředí či důležité objekty komunikační infrastruktury a systémy informačních technologií. Stát, potažmo Policie České republiky, je stále dominantním či primárním poskytovatelem bezpečnosti, kdy v současné době je však nucen v rámci součinnosti a spolupráce při plnění svých úkolů zapojit i další subjekty, které jsou schopny a ochotny na bezpečnosti participovat, navíc v mnoha případech efektivnější a ekonomičtější formou. Tento proces je logicky doprovázen reformou bezpečnostního sektoru, při čemž je upřednostňován tzv. participační model bezpečnostního systému.

V souvislosti a návaznosti podpory vzájemné intenzivnější interakce mezi Policií České republiky a odbornou, ale i laickou veřejností, resp. jednotlivými občany, se často hovoří o uplatňování prvků „Community policing“, resp. prvků „služby veřejnosti“ do tzv. „dobré policejní praxe“. Mezi oblastmi, ve kterých se taková součinnost a spolupráce osvědčila, lze řadit právě např. primární, sekundární i terciární prevenci kriminality⁵⁶, a to ať již jde o pedagogicko-výchovné či volnočasové aktivity, poskytování pomoci obětem trestné činnosti nebo práci s pachateli trestné činnosti či rizikovými sociálními skupinami.

3.3. Součinnost a spolupráce se zájmovými sdruženími a občany⁵⁷

Zájmová sdružení občanů jsou především odborové a společenské organizace, pracovní kolektivy a církve. Je faktem, že nejčastější součinnost a spolupráce služby pořádkové policie s nimi, je zúžena na posílení výchovného působení trestního řízení nebo pouhé vyžadování informací a zpráv. Již méně je spolupráce zaměřena na

⁵⁵ JANDOUREK, J. *Úvod do sociologie*. 2. Vydání, Praha: Portál, 2009. s. 100 - 102.

⁵⁶ SVATOŠ, R. *Prevence kriminality*. 1. Vydání, České Budějovice: VŠERS, o. p. s., 2014. s. 16.

⁵⁷ FILÁK, A., ZÁMEK, D. *Moderní formy a prostředky spolupráce Policie České republiky s obcemi* [online]. Bezpečnostní sbory. wbs. cz. 3-2009. [cit. 2015-01-06]. Dostupné z WWW: <<http://bezpecnostni-sbory.wbs.cz/clanky/3-2009/Spoluprace.htm>>.

předcházení trestné činnosti a porušování veřejného pořádku. Tato součinnost a spolupráce spočívá především v činnosti základních útvarů služby pořádkové policie, kterou vykonávají zejména policejní inspektoři určení k výkonu služby v okrscích. V rámci spolupráce se především projednávají otázky příčin a podmínek trestné a jiné protiprávní činnosti v návaznosti na konkrétní teritorium, podnik, sídlištní aglomeraci nebo zájmové skupiny mládeže.

Služba pořádkové policie při plnění úkolů v rámci služby veřejnosti provádí společné besedy a přednášky nejen k páchání kriminality a porušování veřejného pořádku, ale i prezentuje poslání a úlohu Policie České republiky. V rámci spolupráce informuje tyto zájmová sdružení občanů o způsobu ochrany majetku a o nejčastějších překážkách, které se zde vyskytují, dále o možnostech spolupráce při výkonu služby a k dalším tématům. Nezanedbatelný je i výchovný vliv, který má projednávání drobných porušení veřejného pořádku v příslušné organizaci a rovněž možného zapojení výchovného působení církví, které zde ještě stále hledají svůj prostor.

Součinnost a spolupráce s občany je rozhodně spjatá s dalším demokratickým vývojem společnosti, jehož význam je akcentován principem demokratismu a humanismu. Již bylo uvedeno, že podmínkou úspěšné spolupráce služby pořádkové policie s veřejností je příznivé společensko-etické klima, které je postupně vytvářeno a dále upevňováno právě v rámci součinnosti a spolupráce, a to i proto, že výkon služby Policie České republiky probíhá převážně před zraky odborné i laické veřejnosti, která na něj také adekvátním způsobem reaguje.

Specifickým druhem součinnosti a spolupráce je součinnost a spolupráce s nevládními organizacemi. Činnost těchto nevládních organizací, se kterými služba pořádkové policie spolupracuje, spočívá zejména v pomoci obětem trestné činnosti. Zejména se jedná o organizace LA-Strada, Bílý kruh bezpečí a další.

Praktické formy spolupráce služby pořádkové policie s občany jsou různorodé, kdy je můžeme dělit podle charakteru jednání osoby na *aktivní* nebo *pasivní*, podle stupně závažnosti na *dobrovolné* nebo *požadované*, podle četnosti na *příležitostné* nebo *soustavné*.

Na základě zobecnění dosavadních zkušeností je možné vymezit určité specifické zásady, které se jednotlivými formami prolínají, kdy se jedná o *zásadu dobrovolnosti*, která spočívá v dobrovolném a aktivním vystoupení občana s cílem

příspěť k ochraně veřejného pořádku, *zásadu podzákonosti*, která vyjadřuje skutečnost, že občané účastníci se na ochraně veřejného pořádku jsou při svém jednání povinni důsledně dodržovat zákony a jiné normativní právní akty, což znamená, že dobrovolnost účasti není důvodem k uplatnění libovůle, *zásadu přiměřeného právního vědomí*, kdy se u občanů předpokládá alespoň přiměřená znalost právních norem z oblasti ochrany veřejného pořádku, *zásadu nepřetržitosti a dynamičnosti*, která ve spolupráci s občany znamená neustálé využívání a zapojování občanů do veřejnopořádkové činnosti služby pořádkové policie, přičemž je snahou ze spolupráce učinit trvale probíhající proces a dále *zásada právní ochrany*, která je výrazem zájmu státu na zapojování občanů do správy veřejných záležitostí s poskytnutím příslušných garancí, kdy se jedná o ochranu osoby, která vystoupila na podporu nebo ochranu veřejného činitele.

„Zákon o Policii České republiky“ v hlavě XII., blíže vymezuje a řeší problematiku náhrady škody, která občanům v souvislosti s poskytnutím pomoci vznikla.

Formami spolupráce s občany, které především spočívají v účasti občanů na plnění úkolů služby pořádkové policie, rozumíme určitý způsob jejich zapojení do procesu ochrany veřejného pořádku, resp. místních záležitostí veřejného pořádku.

3.4. Součinnost a spolupráce se státními orgány⁵⁸

Jak již bylo uvedeno, systém tvoří subjekty, které jsou specifické a svým postavením či úlohou různorodé. To se odráží i v diferencovaných možnostech spolupráce. Tento fakt neumožňuje pojednat o formách spolupráce komplexně, ale vždy ve vztahu ke konkrétnímu subjektu. Vzhledem ke značnému množství subjektů, které přicházejí v úvahu ve vztahu k součinnosti a spolupráci, budou vymezeny jen na ty nejtypičtější a tedy nejfrekventovanější.

Vedle orgánů obce jsou velmi významné vztahy služby pořádkové policie ke státnímu zastupitelství a soudům. Na rozdíl od jiných subjektů mají postavení jako orgány činné v trestním řízení, proto mohou dávat pokyny policejním orgánům služby

---

⁵⁸ FILÁK, A., ZÁMEK, D. *Moderní formy a prostředky spolupráce Policie České republiky s obcemi* [online]. Bezpečnostní sbory. wbs. cz. 3-2009. [cit. 2015-01-06]. Dostupné z WWW: <<http://bezpecnostni-sbory.wbs.cz/clanky/3-2009/Spoluprace.htm>>.

pořádkové policie k provedení opatření a úkonů, které jsou nezbytné k objasnění věci nebo ke zjištění pachatele podle ustanovení § 157 odstavce 2 „**trestního řádu**“.

V některých případech se stává ze součinnosti a spolupráce pouze jednostranný vztah, jehož označení jako spolupráce nebo součinnost je zcela neadekvátní. Především se to týká dozoru státního zástupce nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení. Kromě oprávnění uvedených v ustanovení § 157 odstavce 2 „**trestního řádu**“, má podle ustanovení § 174 odstavce 2 „**trestního řádu**“ státní zástupce řadu oprávnění, např. zúčastnit se provádění úkonů policejního orgánu nebo je osobně provést, vyžadovat od něj různé spisy, dokumenty, materiály a zprávy, rušit nezákonná a neodůvodněná rozhodnutí a opatření policejního orgánu služby pořádkové policie či dalších policejních orgánů Policie České republiky apod. Přesto však i ve vztahu k těmto orgánům zůstává prostor k určité součinnosti a spolupráci. Jedná se zejména o pořádání meziresortních porad k problematice boje s trestnou činností a ochraně veřejného pořádku. Zde je možné za účasti zástupců Policie České republiky, soudu, státního zastupitelství, případně dalších státních orgánů nebo i orgánů místní samosprávy, projednat společné problémy v dané oblasti a navrhnout jejich možná řešení. Tyto jsou uskutečňovány buď v pravidelných termínech, nebo před konáním důležitých bezpečnostních opatření, jež předpokládají sladění činností participujících orgánů.

Vzhledem k vysoké odbornosti pracovníků soudů a státního zastupitelství se v rámci spolupráce pořádají semináře a konzultace k profesním otázkám zajímavým obě strany. Vytváří se například v rámci spolupráce komplexní plány k boji s trestnou činností a hromadným narušováním veřejného pořádku, společné analytické činnosti, probíhá vzájemná výměna informací, zkušeností a dalších poznatků, provádí se rozbor bezpečnostní situace a stavu ochrany veřejného pořádku apod.

3.5. Součinnost a spolupráce s obecní (městskou) policií

Jak již bylo uvedeno, pro službu pořádkové policie jsou jejím partnerem v rámci součinnosti a spolupráce orgány obcí, a to podle ustanovení § 16 „**zákona o Policii České republiky**“, ve kterém je specifikována spolupráce s obcemi. Útvar policie určený policejním prezidentem je oprávněn s obcí uzavřít písemnou koordinační dohodu za účelem stanovení společného postupu při zabezpečování záležitostí

veřejného pořádku, resp. místních záležitostí veřejného pořádku. V obcích či městech, které mají zřízenou obecní či městskou policii, je ve většině případů do těchto koordinačních dohod zakomponována spolupráce mezi Policií České republiky a obecní či městskou policií, jakožto orgánu obce. Důvodem je skutečnost, že Policie České republiky i obecní policie na území obce paralelně plní úkoly na úseku zabezpečování záležitostí veřejného pořádku a je jak v zájmu Policie České republiky, tak i v zájmu obce, aby u obou složek policie byla zajištěna a sladěna jejich součinnost a spolupráce. To je zárukou pro dosažení nejproduktivnějších výsledků obou složek policie při zabezpečování veřejného pořádku a zajištění bezpečnosti občanů na území obce.

Aby nedocházelo k tomu, že obecní policie učiní neoprávněně zásah do výkonu jiných orgánů veřejné správy či do pravomocí Policie České republiky, je vymezena její působnost i oprávnění v zákoně č. 553/1991 Sb., o obecní policii ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o obecní policii**“).

Již v ustanovení § 1 odstavce 3 „**zákona o obecní policii**“⁵⁹, je uvedena první důležitá vazba mezi obecní policií a Policií České republiky, spočívající ve spolupráci obecní policie a Policie České republiky v rozsahu stanoveném tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem, čímž je naplněna faktická stránka vzájemné součinnosti a spolupráce. Ta se odráží byť v mírně odlišné modifikaci i v ustanovení § 16 „**zákona o Policii České republiky**“, poukazující na formy spolupráce s obcemi, jakožto zřizovatele obecních policií.

Obecní policie, mimo spolupráce, má však i vůči Policii České republiky, jakožto k orgánu činnému v trestním řízení, povinnosti vyplývající z ustanovení § 10 odstavce 1 „**zákona o obecní policii**“, a to v případě předávání důvodného podezření ze spáchání trestného činu, kdy podle povahy věci je povinna též zajistit místo trestného činu proti vstupu nepovolaných osob. Taktéž je její zákonnou povinností vyplývající z ustanovení § 10 odstavce 2 „**zákona o obecní policii**“, oznamovat příslušným orgánům podezření, že byl spáchán přestupek nebo jiný správní delikt, jehož projednání do působnosti těchto orgánů náleží. Zde již nejde o spolupráci, ale o součinnost, tudíž povinnost vyplývající ze zákona.⁶⁰

---

⁵⁹ VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 4.

⁶⁰ VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 13.

Dalším příkladem součinnosti obecní policie s Policií České republiky je ustanovení § 14 odstavce 2 „**zákona o obecní policii**“, týkající se oprávnění strážníka při odebrání zbraně osobě, kterou předvádí, omezuje na osobní svobodě nebo proti které zakročuje z důvodu jejího agresivního jednání, taktéž proti osobě, která má zbraň na místě veřejně přístupném a je-li to nezbytné v zájmu ochrany veřejného pořádku, života a zdraví osob nebo bezpečnosti majetku a hrozí-li, že zbraně může být užito k násilí nebo pohrůžce násilím. Zde v rámci součinnosti, v případě že strážník odebere střelnou zbraň, která podléhá registraci podle zvláštního zákona, je povinen tuto zbraň předat nejbližšímu útvaru Policie České republiky.⁶¹

Z uvedeného je zřejmé, že u strážníků obecní či městské police, tak jako i u policistů Policie České republiky, je nepostradatelnou nutností znalost zákonů, a to hlavně při rozlišování závažnosti protiprávního stavu věci a znaků skutkového podstaty trestného činu. Taktéž musí být základem obecních strážníků znalost postupu na místě trestného činu, aby nedošlo ke znehodnocení stop, důležitých pro trestní řízení. To vyplývá i z ustanovení § 15 odstavce 2 „**zákona o obecní policii**“, kde jej k takovému úkonu v rámci součinnosti může požádat orgán, který má obdobné oprávnění, v tomto případě Policie České republiky.⁶²

Z uvedeného důvodu je znalost právních norem České republiky u strážníků obecní či městské policie vyžadována a zároveň v období každých tří let ověřována komisí ministerstva vnitra, na jejímž základě každý strážník získává osvědčení k výkonu povolání.⁶³

Policie České republiky nemusí být s obecní policií pouze ve vztahu vzájemné součinnosti a spolupráce. Policie České republiky může být například školitelem obecních strážníků v používání zbraně, která je v majetku obce či donucovacích prostředků, pokud se tak se zřizovatelskou obcí dohodne.⁶⁴ Taktéž co se týče ustanovení § 19 „**zákona o obecní policii**“, které se týká použití psa strážníkem obecní policie, tak může být použito pouze psa, jehož způsobilost k použití je osvědčena Policií České republiky.⁶⁵

---

⁶¹ VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 17.

⁶² VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 17 - 18.

⁶³ VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 123 - 127.

⁶⁴ VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 117.

⁶⁵ VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 21.

4 Rozdíly v právních úpravách Policie České republiky a obecní (městské) policie

V této kapitole budou objasněny a specifikovány rozdíly v právních úpravách Policie České republiky a obecní či městské policie, kdy budou porovnány některé důležité obdobné pravomoci obou subjektů. Samotný postup bude vycházet ze zákonných norem, které jsou právním základem pro funkci každého ze subjektů. V případě Policie České republiky se bude jednat o zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o Policii České republiky**“), zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**trestní řád**“) a u obecní (městské) policie o zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o obecní policii**“). Budou konfrontována jednotlivá vybraná oprávnění policistů Policie České republiky s jednotlivými obdobnými oprávněními strážníků obecní či městské policie. Vzhledem k tomu, že ostatní rozdílnosti, např. postavení, územní působnost nebo nadřazené orgány obou subjektů, již byly objasněny v předešlých kapitolách, bude tato kapitola zaměřena pouze na věcnou působnost a jednotlivá vybraná oprávnění.

4.1. Věcná působnost

Věcná působnost vymezuje kompetenci Policie České republiky, ale i obecní či městské policie. Jedná se o druh a šíři úkolů, ve kterých jsou obě složky činné, resp. okruh společenských vztahů, ve kterých uplatňují svou pravomoc. Veškeré své činnosti můžou vykonávat pouze v rámci této působnosti a za účelem jejího plnění.⁶⁶

Co se týká věcné působnosti Policie České republiky, tak ta je vymezena ustanovením § 2 „**zákona o Policii České republiky**“: „Policie slouží veřejnosti. Jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropských společenství

---

⁶⁶ VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 63.

nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen „**mezinárodní smlouva**“).⁶⁷

Na rozdíl od Policie České republiky, má obecní policie podle autorů VETEŠNÍKA a JEMELKY, úkoly věcné působnosti vymezeny velmi restriktivně taxativním způsobem, což je významné opatření, které zamezuje možným vznikům pozitivních či negativních kompetenčních sporů, např. s Policií České republiky nebo s jinými subjekty.⁶⁸

Obecní policie má věcnou působnost vymezenou ustanovením § 2 „**zákonu o obecní policii**“: Obecní policie při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku a plnění dalších úkolů podle tohoto nebo zvláštního zákona přispívá k ochraně a bezpečnosti osob a majetku, dohlíží na dodržování pravidel občanského soužití, dohlíží na dodržování obecně závazných vyhlášek a nařízení obce, podílí se v rozsahu stanoveném tímto nebo zvláštním zákonem na dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, podílí se na dodržování právních předpisů o ochraně veřejného pořádku a rozsahu svých povinností a oprávnění stanovených tímto nebo zvláštním zákonem činí opatření k jeho obnovení, podílí se na prevenci kriminality v obci, provádí dohled nad dodržováním čistoty na veřejných prostranstvích v obci, odhaluje přestupky a jiné správní delikty, jejichž projednávání je v působnosti obce, poskytuje za účelem zpracování statistických údajů Ministerstvu vnitra na požádání údaje o obecní policii.⁶⁹

4.2. Oprávnění požadovat vysvětlení

Oprávnění požadovat podání vysvětlení je tradičním základním oprávněním v oblasti získávání informací jak Policie České republiky, tak i obecní policie.

Oprávnění požadovat podání vysvětlení Policií České republiky je vymezeno ustanovením § 61 odstavce 1 „**zákonu o Policii České republiky**“: „Policie může požadovat potřebné vysvětlení od osoby, která může přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení trestného činu nebo přestupku a jeho pachatele, vypátrání hledané nebo pohřešované osoby a nebo věci, nebo přípravu a výkon opatření k zajištění

⁶⁷ VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 63.

⁶⁸ VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 56.

⁶⁹ VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 5.

bezpečnosti osoby chráněné podle tohoto zákona nebo jiného právního předpisu a v případě potřeby ji vyzvat, aby se ve stanovenou dobu, popřípadě bez zbytečného odkladu, je-li to nezbytné, dostavila na určené místo k sepsání úředního záznamu o podání vysvětlení⁷⁰.

Policie České republiky, jako orgán činný v trestním řízení, je oprávněna taktéž požadovat podání vysvětlení po zahájení úkonů v trestním řízení (až na případy neodkladných a neopakovatelných úkonů) podle ustanovení § 158 odstavce 3 „**trestního řádu**“: „K objasnění a prověření skutečností důvodně nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, opatřuje policejní orgán potřebné podklady a nezbytná vysvětlení a zajišťuje stopy trestného činu. V rámci toho je oprávněn zejména vyžadovat vysvětlení od fyzických a právnických osob a státních orgánů“⁷¹.

Obecní policie má taktéž institut oprávnění požadovat podání vysvětlení, který je specifikován ustanovením § 11 „**zákona o obecní policii**“: „Strážník je oprávněn požadovat potřebná vysvětlení od osoby, která může přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení přestupku nebo jiného správního deliktu nebo jeho pachatele, jakož i ke zjištění skutečného stavu věci“⁷².

Tento institut přímo koresponduje s úkolem obecní policie uvedeného v ustanovení § 2 „**zákona o obecní policii**“, s odhalováním přestupků a jiných správních deliktů, jejichž projednávání je v působnosti obce a dále s povinností strážníka, vyplývající z ustanovení § 10 odstavce 2 „**zákona o obecní policii**“, oznámit příslušnému orgánu podezření, že byl spáchán přestupek nebo jiný správní delikt, jehož projednání patří do působnosti tohoto orgánu.⁷³

4.3. Oprávnění požadovat prokázání totožnosti

Institut oprávnění požadovat prokázání totožnosti, je jak u Policie České republiky, tak i u obecní policie, jedním z nejdůležitějších oprávnění pro plnění jejich úkolů. Jejím účelem je možnost zjištění identity osob, kterými mohou

⁷⁰ VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 230.

⁷¹ ŠÁMAL, P. *Zákon o trestním řízení soudním (Trestní řád): komentář*. 6. vydání, Praha: C. H. Beck, 2008. s. 1181.

⁷² VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 14.

⁷³ VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 152 - 154.

být potenciální pachatelé, svědci, hledané osoby a jiné osoby, které mohou disponovat důležitými informacemi pro plnění úkolů policie. Tento institut je využíván převážně jako reakce na určitou událost.⁷⁴

Co se rozumí prokázáním totožnosti pro Policii České republiky je uvedeno v ustanovení § 63 odstavci 1 „**zákona o Policii České republiky**“: „Prokázáním totožnosti se rozumí prokázání jména, popřípadě jmen, příjmení, data narození a v případě potřeby také adresy místa trvalého pobytu, adresy místa pobytu nebo adresy bydliště v zahraničí, rodného čísla a státní příslušnosti. Rozsah a způsob zjišťování osobních údajů musí být přiměřený účelu zjišťování totožnosti“⁷⁵.

Samotné oprávnění požadovat prokázání totožnosti pro Policii České republiky je následně vymezeno v ustanovení § 63 odstavce 2 „**zákona o Policii České republiky**“: „Policista je oprávněn vyzvat k prokázání totožnosti osobu podezřelou ze spáchání trestného činu nebo správního deliktu, zdržující se v prostoru, o kterém lze důvodně předpokládat, že se v něm zdržují cizinci bez povolení opravňujícího k pobytu na území České republiky nebo osobu bezdůvodně se zdržující v bezprostřední blízkosti policií chráněného prostoru nebo v místě, z něhož lze tento prostor účinně ohrozit, dále osobu od níž je požadováno vysvětlení nebo odpovídající popisu hledané nebo pohřešované osoby, osobu vstupující do policií chráněného objektu nebo prostoru a nebo do místa, kam je policistou zakázán vstup nebo osobu z tohoto objektu, prostoru a nebo místa vycházející, osobu která má na místě veřejně přístupném zbraň a je důvodné podezření, že zbraně může být užito k násilí nebo pohružce násilím, osobu zdržující se v blízkosti místa, kde došlo ke spáchání trestného činu nebo správního deliktu, k požáru a nebo jiné mimořádné události, osobu která má být předvedena na žádost příslušného orgánu podle jiného právního předpisu, osobu která je oznamovatelem podezření ze spáchání trestného činu nebo správního deliktu nebo na žádost jiné osoby, která má na zjištění totožnosti právní zájem, jakož i osobu, která o prokázání totožnosti policistu žádá a zjištěné osobní údaje předat osobě, která o prokázání totožnosti požádala nebo při plnění jiného úkolu, je-li to nezbytné

---

⁷⁴ VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 240 - 242.

⁷⁵ VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 240.

k ochraně bezpečnosti osob a majetku, veřejného pořádku nebo pro předcházení trestné činnosti“⁷⁶.

Co se rozumí prokázáním totožnosti pro obecní policii, je specifikováno v ustanovení § 12 odstavec 1 „**zákona o obecní policii**“: „Prokázáním totožnosti se pro účely tohoto zákona rozumí zjištění jména, příjmení, data narození, rodného čísla a bydliště osoby. Důvod ke zjišťování totožnosti určuje míru spolehlivosti, s níž se zjištění provádí“⁷⁷.

Oprávnění požadovat prokázání totožnosti obecní policií je následně vymezeno ustanovením § 12 odstavce 2 „**zákona o obecní policii**“: Strážník je oprávněn vyzvat osobu, aby prokázala svoji totožnost, jde-li o osobu, vůči které provádí úkon k plnění úkolů obecní policie, jde-li o osobu podezřelou ze spáchání trestného činu nebo přestupku či jiného správního deliktu, jde-li o osobu od níž bude třeba požadovat vysvětlení, jde-li o osobu, která odpovídá popisu osoby hledané policií nebo osoby pohřešované, dále na žádost jiné osoby, jestliže tato osoba má na zjištění totožnosti právní zájem a taktéž této osoby, která žádá o prokázání totožnosti jiné osoby z důvodu svého právního zájmu, jde-li o osobu, která oznamuje podezření ze spáchání trestného činu, přestupku nebo jiného správního deliktu.⁷⁸

4.4. Oprávnění předvedení osoby

Oprávnění k předvedení osoby je opět oprávnění jak Policie České republiky, tak i obecní policie. Užití uvedeného oprávnění je již zásahem do práv a svobod osob a tudíž je nezbytné, aby bylo užito výhradně ze zákonného důvodu a v mezích zákona.

Policie České republiky může oprávnění k předvedení osoby aplikovat podle ustanovení § 61 odstavce 5 „**zákona o Policii České republiky**“ v případě, že osoba nevyhoví bez dostatečné omluvy nebo bez závažných důvodů výzvě, aby se dostavila k podání vysvětlení.⁷⁹

Podle autora VANGELIHO, samotné předvedení spočívá ve faktické výzvě osobě, k doprovodu na policejní útvar za účelem podání vysvětlení, kdy osoba má

⁷⁶ VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 240 - 241.

⁷⁷ VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 16.

⁷⁸ VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 16.

⁷⁹ VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 231.

povinnost uposlechnout výzvy k předvedení na útvar Policie České republiky. V případě neuposlechnutí se osoba dopouští přestupku neuposlechnutí výzvy veřejného činitele. Jde o krátkodobé omezení osobní svobody nižší intenzity bez donucení. Oprávnění předvedení osoby lze ale realizovat pouze za podmínky, že osoba bez závažného důvodu nebo dostatečné omluvy nevyhoví výzvě k dostavení se na určené místo a ve stanovenou dobu k podání vysvětlení podle ustanovení § 61 odstavce 1 „**zákona o Policii České republiky**“. Předvedení nelze vynucovat, ale v případě, že se osoba předvedení brání, tedy klade odpor, ať už aktivní či pasivní nebo se pokusí o útěk a je tedy nutné použít sílu k vynucení splnění pokynu, je tento fakt již důvodem k zajištění podle ustanovení § 26 odst. 1 písm. e) „**zákona o Policii České republiky**“.⁸⁰

Dalším ustanovením, podle kterého může Policie České republiky aplikovat oprávnění k předvedení osoby je ustanovení podle § 63 odstavce 3 „**zákona o Policii České republiky**“, a to v případě, pokud odmítne osoba prokázat svoji totožnost nebo nemůže-li ji prokázat ani po poskytnutí potřebné přiměřené součinnosti a policista nemůže její totožnost zjistit provedením úkonu na místě. Policista je v tomto případě oprávněn osobu předvést k provedení úkonů směřujících ke zjištění její totožnosti.⁸¹

Podle autora VANGELIHO, je možnost uplatnit oprávnění k předvedení v případě úmyslného odmítnutí osoby svou totožnost prokázat nebo v případech, kdy i přes poskytnutí potřebné přiměřené součinnosti ze strany policisty (např. spojení se s operačním pultem policie a porovnáním udaných identifikačních údajů s centrálním registrem obyvatel), se nepodaří totožnost osoby zjistit a nelze ji zjistit ani provedením některého identifikačního úkonu přímo na místě. Obecně platí, že součinnost je třeba poskytnout pouze v míře, jaká nepovede ke zmaření samotného účelu úkonu. Předvedení nelze vynucovat a pokud se osoba předvedení brání, další postup je totožný jako u výkladu k předvedení u § 61 odstavce 5 „**zákona o Policii České republiky**“.⁸²

Oprávnění k předvedení osoby má Policie České republiky i při plnění svých úkolů pro účely budoucí identifikace osob podle ustanovení § 65 odstavce 3 „**zákona o Policii České republiky**“, a to v případě, pokud nelze úkon identifikace podle

---

⁸⁰ VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 235.

⁸¹ VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 241.

⁸² VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 246 - 247.

ustanovení § 65 odstavce 1 „**zákonu o Policii České republiky**“ provést na místě. Poté je policista oprávněn k provedení takového úkonu osobu předvést.⁸³

Podle autora VANGELIHO, je v těchto případech potřeba postupovat v souladu se smyslem ustanovení a se zásadou přiměřenosti předvádět osobu pouze na dobu nezbytně nutnou. Doba omezení by proto v souladu se zásadou přiměřenosti neměla překročit řádově hodiny. I v tomto případě předvedení nelze vynucovat, a pokud se osoba předvedení brání, postup je totožný jako u výkladu k předvedení podle ustanovení § 61 odstavce 5 „**zákonu o Policii České republiky**“.⁸⁴

Co se týká oprávnění k předvedení osoby u obecní policie, strážník obecní policie může aplikovat předvedení osoby podle ustanovení § 11 odstavce 9 „**zákonu o obecní policii**“ v případě, že osoba nevyhoví bez dostatečné omluvy nebo bez závažného důvodu žádosti nebo výzvě podle ustanovení § 11 odstavce 1 „**zákonu o obecní policii**“, aby se dostavila k sepsání zápisu o podaném vysvětlení.⁸⁵

Dále může strážník obecní policie aplikovat předvedení osoby na služebnu Policie České republiky podle ustanovení § 13 odstavce 1 „**zákonu o obecní policii**“, a to v případě osoby, která odmítla vyhovět výzvě strážníka k prokázání totožnosti podle ustanovení § 12 odstavce 2 „**zákonu o obecní policii**“ nebo nemůže ani po poskytnutí nezbytné součinnosti strážníka svou totožnost prokázat. Totéž platí v případě ustanovení § 13 odstavce 2 „**zákonu o obecní policii**“ u osoby, u které se při zjišťování její totožnosti prokáže, že je osobou hledanou policií nebo osobou pohřešovanou a nebo, že se jedná podle ustanovení § 13 odstavce 3 „**zákonu o obecní policii**“ o osobu, která přes opětovnou výzvu strážníka pokračuje v jednání narušujícím veřejný pořádek nebo jednání ohrožujícím život nebo zdraví jiných osob a nebo své vlastní nebo majetek a nelze jí jiným způsobem v takovém jednání zabránit.⁸⁶

Podle ustanovení § 13 odstavce 4 „**zákonu o obecní policii**“ je strážník obecní policie oprávněn předvést osobu na žádost příslušného orgánu obce podle zvláštních předpisů, resp. podle ustanovení § 42 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“).⁸⁷

⁸³ VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 251.

⁸⁴ VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 254.

⁸⁵ VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 14.

⁸⁶ VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 16.

⁸⁷ VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 16.

4.5. Oprávnění odebrat zbraň

V souvislosti se zajišťováním bezpečnosti veřejnosti, ale i samotných policistů Policie České republiky a strážníků obecní či městské policie, je oprávnění odebrat zbraň jedním z nejdůležitějších oprávnění obou složek, v tomto případě Policie České republiky a obecní policie.

Podle ustanovení § 35 odstavce 1 „**zákona o Policii České republiky**“, je policista oprávněn vyzvat osobu k vydání zbraně, hrozí-li nebezpečí, že jí bude neoprávněně užito k násilí nebo pohrůžce násilím. Po předchozí marné výzvě je policista oprávněn zbraň odebrat.⁸⁸

Podle ustanovení § 35 odstavce 2 „**zákona o Policii České republiky**“, je policista oprávněn provést prohlídku osoby a odebrat jí zbraň, pokud osobní svoboda osoby má být omezena, nebo proti osobě, proti které směřuje zákrok a nebo proti ní směřuje jiný úkon a hrozí nebezpečí, že osoba bude klást odpor a je podezření, že má u sebe zbraň.⁸⁹

Osobě, která zbraň vydala nebo již byla odebrána, vystaví policista bez zbytečného odkladu potvrzení o jejím odebrání, kdy vydanou nebo odebranou zbraň policista vrátí, jestliže pomine důvod pro její vydání nebo odebrání.⁹⁰

Podle autora VANGELIHO, může policista zbraň odebrat i za použití síly, ale pouze po marné výzvě k jejímu vydání. Zbraní se v tomto případě rozumí cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším. Ustanovení § 35 „**zákona o Policii České republiky**“ se částečně překrývá s ustanovením § 82 odstavce 4 „**trestního řádu**“, což jsou důvody domovní prohlídky, osobní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků. V obou případech jde o bezprostřední zásah do práv a svobod z důvodu bezpečnostního a preventivního charakteru při předcházení možného ohrožení. Nelze však zaměňovat prohlídku osoby podle ustanovení § 35 odstavce 2 „**zákona o Policii České republiky**“ s osobní prohlídkou podle ustanovení § 83b odstavce 1 „**trestního řádu**“, jejímž účelem je získání důkazního prostředku, tedy věci, kterou může mít osoba při sobě pro procesní účely. Obě dvě ustanovení

⁸⁸ VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 148.

⁸⁹ VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 148.

⁹⁰ VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 148.

představují zásah do nedotknutelnosti osoby a jejího soukromí, kdy tato pravomoc je „**zákonem o Policii České republiky**“ svěřena policistovi, naopak podle „**trestního řádu**“ je pravomoc svěřena policejnímu orgánu, kterým ale může být i útvar policie, za který policista jedná. Podle svého smyslu jsou obě oprávnění pravomocí bezpečnostního a nikoli procesního charakteru.⁹¹

Také strážník obecní policie má podle ustanovení § 14 odstavce 1 „**zákona o obecní policii**“ oprávnění se přesvědčit, zda osoba, kterou předvádí nebo omezuje na osobní svobodě podle § 76 odstavce 2 „**trestního řádu**“, nebo proti které směřuje zákrok z důvodu jejího agresivního chování, nemá u sebe zbraň a tuto odebrat.⁹²

Podle ustanovení § 14 odstavce 2 „**zákona o obecní policii**“, je strážník oprávněn po předchozí marné výzvě k vydání zbraně odebrat zbraň osobě na místě veřejně přístupném, je-li to nezbytné v zájmu ochrany veřejného pořádku, života a zdraví osob nebo bezpečnosti majetku a hrozí-li, že zbraně může být užito k násilí nebo pohrůžce násilím.⁹³

Podle ustanovení § 14 „**zákona o obecní policii**“ strážník vystaví osobě, která zbraň vydala nebo již byla zbraň odebrána, potvrzení o jejím převzetí. Odebranou střelnou zbraň podléhající registraci předá strážník nejbližšímu útvaru Policie České republiky. Zbraní se i v tomto případě rozumí cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším. Odebranou zbraň s výjimkou střelné zbraně podléhající registraci je strážník povinen vrátit osobě oproti podpisu při jejím propuštění, nebrání-li tomu zákonné důvody, anebo jí předat spolu s osobou Policii České republiky. Taktéž i v případě, kdy pominou důvody pro odebrání zbraně a nebrání-li tomu jiné zákonné důvody, tak se vrátí zbraň tomu, kdo jí vydal anebo komu byla odebrána, pokud se tato osoba o vrácení zbraně přihlásí u úřadovny obecní policie a v případě střelné zbraně podléhající registraci, u útvaru Policie České republiky.⁹⁴

Podle autorů VETEŠNÍKA a JEMELKY, jsou všechny případy zakládající právo strážníka jednat podle ustanovení § 14 „**zákona o obecní policii**“ spojeny s reálným okamžitým nebo i následným rizikem zejména na straně strážníka, případně dalších osob. Z tohoto důvodu je nezbytné, aby v těchto případech byl strážník

⁹¹ VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 148 - 149.

⁹² VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 17.

⁹³ VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 17.

⁹⁴ VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 17.

oprávněn vždy zbraň odebrat, pokud tato nebyla vydána dobrovolně. Toto oprávnění však v žádném případě neznamená oprávnění provádět osobní prohlídku podle „**trestního řádu**“.⁹⁵

4.6. Zadržení osoby podezřelé podle **trestního řádu**

Zadržení osoby podezřelé ze spáchání trestného činu je pro Policii České republiky vymezeno v ustanovení § 76 odstavce 1 „**trestního řádu**“⁹⁶: „Osobu podezřelou ze spáchání trestného činu, může, je-li dán některý z důvodů vazby podle ustanovení § 67 „**trestního řádu**“, policejní orgán v naléhavých případech zadržet, i když dosud proti ní nebylo zahájeno trestní stíhání podle § 160 odstavce 1 „**trestního řádu**“. K zadržení je třeba předchozího souhlasu státního zástupce. Bez takového souhlasu lze zadržení provést, jen jestliže věc nesnese odkladu a souhlasu předem nelze dosáhnout, zejména byla-li osoba přistižena při trestném činu nebo zastížena na útěku“⁹⁷.

Jelikož zadržení osoby je zásadním zásahem do práv a svobod osob, jsou důvody pro zadržení osoby vymezeny ustanovením § 67 „**trestního řádu**“, kde jsou uvedeny důvody vazby. Ty jsou naplněny tehdy, jestliže z jednání osoby podezřelé ze spáchání trestného činu nebo dalších konkrétních skutečností, vyplývá důvodná obava, že osoba uprchne nebo se bude skrývat, aby se tak trestnímu stíhání nebo trestu vyhnula, zejména nelze-li její totožnost hned zjistit, nebo nemá-li stálé bydliště a nebo hrozí-li jí vysoký trest. Taktéž v případě důvodné obavy, že bude působit na dosud nevyslechnuté svědky nebo spoluobviněné nebo jinak mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání a nebo bude opakovat trestnou činnost, pro niž je stíhána, dokoná trestný čin o který se pokusila, nebo vykoná trestný čin, který připravovala nebo kterým hrozila.⁹⁸

Policie České republiky, resp. policejní orgán, může sám taktéž zadržet obviněného podle ustanovení § 75 „**trestního řádu**“, jestliže je tu některý z důvodů vazby a pro neodkladnost věci nelze rozhodnutí o vazbě předem opatřit. Je však povinen provedené zadržení státnímu zástupci bezodkladně ohlásit a předat mu opis protokolu

⁹⁵ VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 180.

⁹⁶ ŠÁMAL, P. *Zákon o trestním řízení soudním (Trestní řád): komentář*. 6. vydání, Praha: C. H. Beck, 2008. s. 592 - 561.

⁹⁷ ŠÁMAL, P. *Zákon o trestním řízení soudním (Trestní řád): komentář*. 6. vydání, Praha: C. H. Beck, 2008. s. 592.

⁹⁸ ŠÁMAL, P. *Zákon o trestním řízení soudním (Trestní řád): komentář*. 6. vydání, Praha: C. H. Beck, 2008. s. 465.

o zadržení a další materiál, který státní zástupce potřebuje, aby popřípadě mohl podat návrh na vzetí do vazby. Návrh v tomto případě musí být podán tak, aby obviněný mohl být nejpozději do 48 hodin od zadržení odevzdán soudu, jinak musí být propuštěn na svobodu.⁹⁹

Podle autora ŠÁMALA, je účelem zadržení podle ustanovení § 76 odst. 1 „**trestního řádu**“ nejen přezkoumání důvodů vazby a vytvoření předpokladů pro rozhodnutí soudu o vazbě, ale také provedení všech potřebných úkonů pro prověření podezření ze spáchání trestného činu a pro rozhodnutí, zda bude zahájeno trestní stíhání nebo ve zkráceném přípravném řízení podán návrh na potrestání. Co se týká zadržení podle ustanovení § 75 „**trestního řádu**“, tak to je možné jen za podmínek, že vůči osobě, o níž jde, bylo zahájeno trestní stíhání a jde tudíž o obviněného, je zde některý z důvodů vazby, popř. několik z nich a pro neodkladnost věci nelze rozhodnutí o vazbě předem opatřit. O neodkladnost věci půjde např. tehdy, když obviněný byl zastižen na útěku. V praxi však půjde především o případy, kdy okolnosti odůvodňující vazbu vyjdou najevo v průběhu výslechu obviněného policejním orgánem.¹⁰⁰

Podle ustanovení § 76 odstavce 2 „**trestního řádu**“¹⁰¹, smí strážník obecní policie omezit osobní svobodu osoby, která byla přistižena při trestném činu nebo bezprostředně poté jako každý jiný občan (tzn. kdokoli), pokud je to nutné ke zjištění její totožnosti nebo k zamezení útěku a nebo k zajištění důkazů. Poté je však povinen tuto osobu ihned předat policejnímu orgánu a nebo v případě zadržení příslušníka ozbrojených sil může též tohoto předat nejbližšímu útvaru ozbrojených sil nebo správci posádky. Nelze-li takovou osobu ihned předat, je třeba některému z uvedených orgánů omezení osobní svobody bez odkladu oznámit.¹⁰²

Zjevná rozdílnost v rámci oprávnění zadržení osoby podezřelé podle trestního řádu mezi Policií České republiky a obecní (městskou) policií je dána tím, že Policie České republiky má, jakožto policejní orgán, postavení orgánu činného v trestním řízení s oprávněními souvisejícími s následnými procesními úkony.

---

⁹⁹ ŠÁMAL, P. *Zákon o trestním řízení soudním (Trestní řád): komentář*. 6. vydání, Praha: C. H. Beck, 2008. s. 588.

¹⁰⁰ ŠÁMAL, P. *Zákon o trestním řízení soudním (Trestní řád): komentář*. 6. vydání, Praha: C. H. Beck, 2008. s. 588 - 593.

¹⁰¹ ŠÁMAL, P. *Zákon o trestním řízení soudním (Trestní řád): komentář*. 6. vydání, Praha: C. H. Beck, 2008. s. 592 - 561.

¹⁰² ŠÁMAL, P. *Zákon o trestním řízení soudním (Trestní řád): komentář*. 6. vydání, Praha: C. H. Beck, 2008. s. 593.

5 Formy součinnosti a spolupráce Policie České republiky, Územního odboru Teplice se Statutárním městem Teplice

V této kapitole budou objasněny a specifikovány formy součinnosti a spolupráce služby pořádkové policie, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Územního odboru Teplice s orgány Statutárního města Teplice v oblasti záležitostí veřejného pořádku, resp. místních záležitostí veřejného pořádku.

Hlavním partnerem v oblasti spolupráce v záležitostech veřejného pořádku, resp. místních záležitostech veřejného pořádku, je pro Statutární město Teplice služba pořádkové policie, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Územní odbor Teplice. Ten je podle ustanovení § 16 „**zákona o Policii České republiky**“, ve kterém je specifikována spolupráce s obcemi, určený policejním prezidentem k uzavírání písemných koordinačních dohod s obcemi spadajícími do jeho územní působnosti, kterým je i Statutární město Teplice. V této kapitole budou představeny nejvýznamnější koordinační dohody týkající se spolupráce se Statutárním městem Teplice a se subjekty, jejichž činnost přímo souvisí se zajišťováním místních záležitostí veřejného pořádku ve Statutárním městě Teplice.

V rámci součinnosti a spolupráce se při řešení záležitostí veřejného pořádku, resp. místních záležitostí veřejného pořádku, ve Statutárním městě Teplice nepodílí pouze Městská policie Teplice a základní útvary služby pořádkové policie, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Územního odboru Teplice s územní působností na katastrálním území Statutárního města Teplice, ale v případech nutnosti nasazení většího počtu sil, např. při shromážděních, fotbalových utkání, zahájení lázeňské sezóny nebo třeba i v případech mimořádných bezpečnostních akcí a opatření či krizovém stavu, se zapojují všechny základní útvary služby pořádkové policie shora uvedeného územního odboru. Základními útvary Policie České republiky, Územního odboru Teplice jsou obvodní oddělení policie (dále jen „**OOP**“), OOP Teplice - město, OOP Teplice - Trnovany, OOP Teplice - Prosetice, OOP Dubí, OOP Duchcov, OOP Krupka, OOP Bílina, ale i Oddělení hlídkové služby, Služba kriminální policie, Služba dopravní policie nebo i Krajská pořádková jednotka Ústeckého kraje.

5.1. Koordinační dohoda se Statutárním městem Teplice¹⁰³

Jednou z nejdůležitějších koordinačních dohod mezi Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Ústeckého kraje, Územního odboru Teplice, zastoupeného vedoucím odboru a Statutárním městem Teplice, zastoupeného primátorem města, je uzavřená „*dohoda o vzájemné spolupráci při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku*“ ze dne 30. června 2009. Dohoda je uzavřena na dobu neurčitou a lze jí vypovědět bez udání důvodu s výpovědní lhůtou jednoho měsíce. Dohodu lze měnit pouze písemnými číslovanými dodatky odsouhlasenými oběma stranami. Plnění závazků dohody a její aktuálnost vyhodnocují zástupci obou stran jednou za rok, kdy součástí dohody jsou i koordinační schůzky zástupců Policie České republiky a zástupců Městské policie Teplice, které jsou organizovány ve čtrnáctidenních intervalech nebo v případě potřeby operativně. Uvedená dohoda byla schválena Usnesením Rady města Teplice č. 0464/09 dne 12. června 2009.

Účelem dohody je zkvalitnit, zjednodušit a sjednotit vzájemnou spolupráci při ochraně veřejného pořádku a boji proti kriminalitě a současně upravit oblasti a formy vzájemné spolupráce při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku. Vzájemná spolupráce zahrnuje zejména oblasti ochrany bezpečnosti osob a majetku, veřejného pořádku, dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu, pátráním po osobách a věcech, vyšetřováním trestných činů a zjišťováním jejich pachatelů, prevence kriminality s důrazem na spolupráci s veřejností, prohlubování komunikace mezi stranami dohody a veřejností, zkvalitňování práce Policie České republiky ve smyslu „služby veřejnosti“.

Vzájemná spolupráce se provádí zejména formami spočívajícími v definování místní společenské zakázky na práci policie z pohledu samosprávy a veřejnosti, společným stanovením priorit vzájemné spolupráce na poli bezpečnosti v dané lokalitě, vzájemnou koordinací sil a prostředků při zajišťování oblastí vzájemné spolupráce, společným stanovením hodnotících kritérií úspěšnosti vzájemné spolupráce, společným prováděním průzkumů spokojenosti občanů (stanovení frekvence, obsahu, financování, prezentace výsledků apod.), společnou mediální strategií ve věcech společného zájmu, vzájemnou spoluprací na možnostech modernizace služeb policie, které nejsou

---

¹⁰³ ČESKO. č. 0464/2009, *Dohoda o vzájemné spolupráci při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku mezi PČR a Statutárním městem Teplice*, 2009.

v jejím vlastnictví, výměnou informací za podmínek stanovenými právními předpisy, vzájemnou spoluprací při vytváření a využívání kamerových systémů.

V rámci uvedené dohody Policie České republiky plní úkoly v oblasti předcházení protiprávním jednáním porušujícím veřejný pořádek v obci, a to aktivní spoluprací se všemi partnery, zejména s orgány státní správy a místní samosprávy v rámci preventivních aktivit a vytvářením podmínek pro spolupráci. Dále přijímáním podnětů a návrhů v oblasti veřejného pořádku, bezpečnosti občanů (společná zakázka), vzájemnou koordinací sil a prostředků se silami a prostředky městské policie a samostatné spolupráce a koordinace činnosti s dalšími organizačními články policie (služba kriminální policie, služba dopravní policie, preventivně informační skupina policie apod.), preventivním působením na úseku dodržování právních norem v oblasti ochrany mládeže (podávání alkoholických nápojů osobám mladších 18 let a dodržování tabákového zákona), spolupráce s orgány státní správy a místní samosprávy a dalšími organizacemi v oblasti dohledu a metodické pomoci při plnění kompetencí spadajících do problematiky dopravy, zkvalitňování poskytovaných služeb v rámci efektivního a vstřícného výkonu služby za využití speciálně vybavených služebních prostředků a techniky, zejména na místech dopravních nehod. Při porušení veřejného pořádku je jejím úkolem obnovení a zajištění veřejného pořádku v problémových oblastech města a společným a cíleným postupem proti narušitelům a provádění společného dohledu nad dodržováním obecně závazných vyhlášek k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku.

Ke své činnosti za období kalendářního roku zpracovává Policie České republiky „Výroční zprávu o stavu bezpečnosti“ o situaci v teritoriu města, kterou předkládá představitelům orgánů státní správy a místní samosprávy. Uvedenou činnost Policie České republiky vykonává za využití projektů, které jsou vypracovány jako přílohy u této dohody, dle vývoje bezpečnostní situace a dle vývoje jednotlivých problematik, případně za využití jiných forem a metod spolupráce a součinnosti.

Mezi úkoly obce, tedy Statutárního města Teplice, v oblasti předcházení protiprávním jednáním porušujících veřejný pořádek v obci, patří zejména podporování a rozvíjení vzájemné spolupráce městské policie s místním útvarem policie a územním odborem Policie České republiky. Dále dle vlastních zjištění a podnětů nebo ve spolupráci s policií přijímání preventivních opatření v oblasti veřejného pořádku

a bezpečnosti a v případech, kdy je to možné, upravování stanovených priorit na poli bezpečnosti v dané lokalitě prostřednictvím obecně závazných vyhlášek k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku s poskytnutím potřebné součinnosti policii např. určením odpovědného pracovníka, který se na požádání policie účastní těchto preventivních akcí. Mezi úkoly taktéž patří realizace vlastních bezpečnostních aktivit zaměřených na chování problémových a nepřizpůsobivých občanů, neplatičů, drogově závislých a problematiku prostituce. Při porušení veřejného pořádku obci náleží činit kroky k jeho obnovení za využití všech dostupných sil a prostředků, k čemuž je jí policie nápomocna, taktéž v případech spáchání trestného činu nebo přestupku a při narušení veřejného pořádku a bezpečnosti ve městě, umožnění Policii České republiky operativního vytěžování záznamů z kamerového systému města.

V rámci dohody při zabezpečení veřejného pořádku v souvislosti s konáním významných politických, kulturních, společenských a sportovních akcí se strany dohody zavazují společně vyhodnotit potřebný počet sil a prostředků k zabezpečení veřejného pořádku v souvislosti s konáním těchto akcí, dohodnout způsob předávání požadavků souvisejících se zabezpečováním veřejného pořádku při konání akcí od hlavního pořadatele na velitele bezpečnostního opatření po linii policie a následné přenesení úkolů na strážníky obecní (městské) policie a vypracování projektu pro pořádání akcí včetně stanovení sil a prostředků k zabezpečení veřejného pořádku při jejich konání.

5.2. Koordinační dohoda s Krajskou zdravotní a. s.¹⁰⁴

Další významnou koordinační dohodou je *„dohoda mezi Policií České republiky, Krajským ředitelstvím Ústeckého kraje, Územním odborem Teplice a Krajskou zdravotní a. s., Nemocnice Teplice o. z.“* uzavřená v roce 2013. Dohoda byla uzavřena v zájmu plnění povinností vyplývajících pro Krajskou zdravotní a. s. ze zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (dále jen **„zákon o zdravotních službách“**) a plnění povinností vyplývajících pro Policii České republiky ze **„zákona o Policii České republiky“**, s cílem minimalizovat nebezpečí vzniku pozdějších sporů, nejasností a nedorozumění. Dohoda je uzavřena na dobu neurčitou, kdy případné změny

---

¹⁰⁴ ČESKO. *Dohoda o vzájemné spolupráci mezi PČR a Krajskou zdravotní a. s., Nemocnice Teplice*, o. z., 2013.

či doplňky se uzavírají v písemné podobě. Součástí dohody je každoroční vyhodnocení průběhu spolupráce, které probíhá vždy v měsíci prosinci u jedné ze smluvních stran.

V rámci dohody se Krajská zdravotní a. s., Nemocnice Teplice o. z., zavazuje dle jejích povinností vyplývajících z ustanovení § 45 odst. 4 písm. b) „**zákona o zdravotních službách**“ o poskytování informací Policii České republiky v případech svévolného opuštění osoby (pacienta) ze zdravotnického zařízení lůžkové péče, a to neprodleně, formou zaslání písemného dokumentu. Uvedený dokument musí obsahovat osobní identifikační údaje osoby, popis osoby (poslední známé oblečení, chování, času svévolného opuštění apod.), informace na kontaktní osobu, popis k informacím o možných vážných hrozbách a jejich konkrétních formách, jak pro hospitalizovanou osobu, tak i pro její okolí či zasahující policisty a bezprostřednost nebezpečí těchto hrozeb. Taktéž uvedení informace, jak s osobou po jejím vypátrání naložit, jak bude zajištěna doprava a lékařský dozor, zda je nezbytné po vypátrání zajistit lékařské ošetření apod. V případě nebezpečí z prodlení lze učinit oznámení i telefonicky např. na linku 158.

Další částí dohody je nepřetržitě zajištění provádění odběrů biologického materiálu (krev, moč) nemocnicí v Teplicích o. z., oddělením ortopedie pro potřebu Policie České republiky po dobu 24 hodin a vyšetření osob pro účely umístění do policejní cely, taktéž nepřetržitě, interním oddělením. Dohoda taktéž upravuje hrazení lékařských úkonů buď Policií České republiky nebo vyšetřovanými osobami.

Policie České republiky, Územní odbor Teplice, se zavazuje v rámci dohody pro potřebu všech oddělení Nemocnice Teplice o. z., zajišťovat asistenci při převozu agresivních pacientů v rámci nemocnice nebo i k jiným poskytovatelům zdravotnických služeb. Doprava pacientů je prováděna dopravními prostředky zdravotnického zařízení s potřebným personálem tak, aby v dopravním prostředku mohl být přítomen minimálně jeden policista. Požadavek na asistenci s potřebnými informacemi se uplatní telefonicky na linku 158.

5.3. Koordinační dohoda s Fotbalovým klubem Teplice

Další dohody Policie České republiky, Krajské ředitelství Ústeckého kraje, Územní odbor Teplice uzavírá formou písemného místního ujednání s domácím Fotbalovým klubem Teplice, přičemž dalšími stranami dohody jsou hostující fotbalový

klub a Statutární město Teplice včetně Městské policie Teplice. Uvedená písemná místní ujednání jsou vždy sjednávána před každým fotbalovým utkáním a vztahují se pouze na jednotlivá utkání, na jejichž bezpečném průběhu a zajišťování veřejného pořádku, resp. místních záležitostí veřejného pořádku, se účastní výše uvedené strany. To přímo souvisí s již shora uvedenou dohodou mezi Policií České republiky, Územního odboru Teplice a Statutárního města Teplice, týkající se spolupráce při zajišťování veřejného pořádku, resp. místních záležitostí veřejného pořádku kdy v rámci této dohody je do průběhu každého fotbalového utkání zahrnuta i přímá spolupráce s Městskou policií Teplice.

Na základě každého písemného místního ujednání, Fotbalový klub Teplice poskytuje pro potřeby stran dohody informace ke konanému fotbalovému zápasu, dále informace o předpokládaném počtu domácích i hostujících fanoušků, jejich předpokládanému způsobu dopravy, bezpečnostních opatřeních na fotbalovém stadionu a v jeho okolí, prostorech vyčleněných pro Policii České republiky a Městskou policii Teplice, informace o pořadatelské službě a o stavu nasazených sil a jejich rozmístění, o úkolech a závazcích v rámci spolupráce pořadatelů, zajištění prostor pro sledování chování fanoušků v průběhu utkání a přístup ke kamerovému systému fotbalového stadionu.¹⁰⁵

Samotné opatření Policie České republiky a Městské policie Teplice při zajišťování klidného a bezpečného průběhu každého fotbalového utkání není pouze omezeno na dobu průběhu utkání a na teritorium fotbalového stadionu Teplice a jeho okolí, ale především začíná již několik hodin před započatím a trvá i několik hodin po jeho ukončení. Zahrnuje ochranu veřejného pořádku v samotném Statutárním městě Teplice a jeho okolí. Zde musí obě složky vzájemně spolupracovat při zabezpečení příjezdových lokalit a objektů, předpokládaných příchozích cest k fotbalovému stadionu od železničního či autobusového nádraží, veřejných parkovišť, restauračních zařízení a památkových lázeňských lokalit města proti různě radikálně zaměřeným skupinám fanoušků, kteří se vyznačují na veřejnosti agresivním a často protiprávním jednáním spočívajícím ve vandalismu, výtržnostech apod. Z uvedeného důvodu je u určitých typů předpokládaných problémových fotbalových utkání do opatření zahrnuta účast Krajské pořádkové jednotky Policie České republiky, Ústeckého kraje.

---

¹⁰⁵ ČESKO. *Místní ujednání ze dne 6.11.2013 o vzájemné spolupráci PČR a FK Teplice k fotbalovému utkání mezi FK Teplice a FK Liberec*, 2013.

6 Formy součinnosti a spolupráce Obvodního oddělení policie Teplice – Prosetice

V této kapitole budou objasněny a specifikovány vybrané metody a formy činnosti služby pořádkové policie, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Územního odboru Teplice, Obvodního oddělení Teplice – Prosetice, dále formy součinnosti a spolupráce shora uvedené policejní součásti s vybranými orgány Statutárního města Teplice, především Městskou policií Teplice, v oblasti záležitostí veřejného pořádku, resp. místních záležitostí veřejného pořádku. Vzhledem k tomu, že již v předešlých kapitolách byla specifikována právní úprava přímo související se spoluprací a součinností těchto subjektů, již tato nebude u konkrétních příkladů součinnosti a spolupráce uváděna.

Obvodní oddělení policie Teplice – Prosetice (dále jen „**OOP Teplice – Prosetice**“) má sídlo v Teplících – Proseticích v ul. Prosetická č. p. 283 a je základním útvarem služby pořádkové policie Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Územního odboru Teplice, s čímž přímo souvisí jeho zaměření při plnění služebních úkolů. OOP Teplice - Prosetice má územní působnost na částech katastrálního území Statutárního města Teplice, jimiž jsou Prosetice, Nová Ves a Bílá cesta a dále na rozsáhlém území až k hranici územní působnosti OOP Lovosice, které je již policejní součástí Územního odboru Litoměřice.

OOP Teplice – Prosetice vykonává základní formy činností spočívajících v dozorčí, hlídkové, obchůzkové, hlásné a recepční službě, podílí se na úkolech policejních akcí a opatření, procesní činnosti spočívající v plnění úkolů v trestním, přestupkovém a správním řízení, administrativní činnosti, vedení a vkládání dat do evidencí a informačních systémů, součinnosti s ostatními složkami policie a spolupráci se státními orgány, orgány územních a samosprávných celků, fyzickými a právníckými osobami.¹⁰⁶

---

¹⁰⁶ ČESKO. ZPPP č. 180/2012, *Závazný pokyn policejního prezidenta o plnění základních úkolů služby pořádkové policie*, 2012.

6.1. Dozorčí služba

Jednou ze základních a nejdůležitějších činností OOP Teplice – Prosetice v rámci „služby veřejnosti“ je zajištění nepřetržitého chodu oddělení. Policisté OOP Teplice – Prosetice (dále jen „policisté“) vykonávají převážně dvanáctihodinové denní a noční směny a zabezpečují hlavně nepřetržitým výkonem stálou dozorčí službu. Stálá dozorčí služba přímo navazuje na činnost operačního střediska integrovaného záchranného systému Krajského ředitelství Ústeckého kraje a zajišťuje akceschopnost oddělení. Vyžaduje-li to bezpečnostní situace, může být dozorčí služba posílena dalšími policisty z oddělení, kteří plní úkoly podle pokynů dozorčí služby.

V rámci výkonu dozorčí služby policisté zabezpečují styk s veřejností, přijímají a zpracovávají oznámení, zajišťují a provádí úkony a nezbytná opatření k odstranění protiprávního stavu a poskytují potřebné základní informace občanům, kteří se na ně obrací s žádostí o pomoc. Dále odpovídají za řádný chod oddělení v nepřítomnosti vedoucího oddělení a jeho zástupce, využívají informační systémy k zaznamenávání nápadu trestné činnosti a k evidenci dokumentů. Dozorčí služba vysílá policisty k výkonu hlídkové a obchůzkové služby, provádí jejich instrukáž, kontroluje výstroj, vybavení a výzbroj hlídek a zabezpečuje s nimi spojení. Po návratu policistů z výkonu hlídkové nebo obchůzkové služby od nich přebírá hlášení o průběhu a ukončení služby. Dále plní úkoly uložené operačním střediskem integrovaného záchranného systému Krajského ředitelství Ústeckého kraje a dodržuje hlášenou službu, plní úkoly spojené s ukládáním, vydáváním a úschovou služebních zbraní, prostředků určených pro výkon služby včetně vedení stanovených evidencí, zabezpečuje chod oddělení a dodržování zásad ochrany o utajovaných informacích. Dozorčí služba musí mít přehled o všech osobách na oddělení, zodpovídá za to, aby se na oddělení nezdržovaly nepovolané osoby, zabezpečuje chod a režim v krátkodobé policejní cele OOP Teplice - Prosetice.¹⁰⁷

6.2. Hlídková a obchůzková služba

Výkon *hlídkové služby* je v rámci OOP Teplice – Prosetice zajišťován policisty v určených úsecích a okrscích zpravidla z taktických důvodů ve vícečlených hlídkách.

---

¹⁰⁷ ČESKO. ZPPP č. 180/2012, *Závazný pokyn policejního prezidenta o plnění základních úkolů služby pořádkové policie*, 2012.

Hlídky jsou zejména motorizované, což zajišťuje jejich operativnost, případně je výkon hlídek prováděn kombinovanou formou s obchůzkovou službou. Vzhledem k rozsáhlosti služebního obvodu má OOP Teplice – Prosetice pro výkon hlídkové služby dvě služební vozidla, což umožňuje vykonávat hlídkovou či obchůzkovou službu ve vzdálených místech služebního obvodu.

V rámci výkonu hlídkové služby policisté předcházejí a zabraňují narušování veřejného pořádku, resp. místních záležitostí veřejného pořádku, páčání trestné činnosti a jiné protiprávní činnosti, kdy zakročují proti jejich pachatelům. Dále získávají poznatky o trestné činnosti a jejich pachatelích a taktéž o bezpečnostní situaci ve svěřeném úseku a tyto předávají vedoucímu oddělení nebo jeho zástupci. V případě jejich nepřítomnosti předávají shora uvedené poznatky dozorcí službě nebo přímo operačnímu středisku integrovaného záchranného systému Krajského ředitelství Ústeckého kraje. Plní úkoly na úseku pátrání po osobách a věcech, odhalují, prošetřují a vyřizují přestupky v rámci působnosti policie v blokovém řízení, provádí dílčí úkony v trestním řízení, vyřizují přidělené dokumenty, provádí eskorty a střežení osob omezených na osobní svobodě a ostrahu osob umístěných v policejních celách a v nezbytné míře se podílí na plnění úkolů na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. V rámci výkonu hlídkové služby bývají policisté využíváni k plnění úkolů vyplývajících ze systému centralizované ochrany u objektů na teritoriu OOP Teplice - Prosetice.¹⁰⁸

V rámci integrovaného záchranného systému jsou motorizované policejní hlídky vybaveny elektronickým defibrilátorem vybaveným navigačním systémem GPS a mobilním telefonem určeným pro přímý příjem oznámení z operačního střediska rychlé záchranné služby. V případě situace záchranné akce (např. při dopravní nehodě), kde hrozí nebezpečí z prodlení nebo ohrožení zdraví či smrti a rychlá záchranná služba, se na místo nemůže dostavit v potřebném čase, je na místo v rámci rychlé záchranné pomoci přímým oznámením přes mobilní telefon vyslána hlídka Policie České republiky. Policisté následně na místě provádí do příjezdu rychlé záchranné služby poskytování první pomoci a potřebné úkony k zabezpečení zdraví ohrožených osob, taktéž zabezpečují podmínky pro zajištění úspěšného zásahu složek integrovaného záchranného systému.

---

¹⁰⁸ ČESKO. ZPPP č. 180/2012, *Závazný pokyn policejního prezidenta o plnění základních úkolů služby pořádkové policie*, 2012.

Obchůzková služba je jednou z nejdůležitějších náplní „služby veřejnosti“, jejímž výkonem je zajišťován bezprostřední kontakt s veřejností, který je zaměřen na prevenci a spolupráci se státními orgány, orgány územních samosprávných celků a právníky a fyzickými osobami. Policisté musí mít pro úspěšný výkon obchůzkové služby kvalitní místní a osobní znalost, která spočívá především ve znalosti hranic přiděleného okrsku, celého území a bezpečnostních rizik v daném území. Samozřejmostí je taktéž znalost míst a objektů, kde dochází k soustředování osob dopouštějících se protiprávního jednání, například úkryty, neobydlené budovy, restaurace a parky, další místa, kterými jsou zejména tržiště, burzovní a prodejní místa, dislokace institucí a organizací poskytujících veřejné služby, například hasičské sbory, pohotovostní lékařské služby, havarijní a opravárenské služby, orgány územních samosprávných celků.¹⁰⁹

Ze základních předpokladů policistů provádějících obchůzkovou službu, je znalost zájmových osob z hlediska jejich dřívější nebo současné trestné činnosti, jejich jména, přezdívky, úroveň a způsob života, styky, chování, pracovní zařazení, dále osob, které jsou ochotny spolupracovat s policií a poskytují informace o připravované nebo páchané trestné činnosti či informace k narušování veřejného pořádku. Kromě těchto tzv. závadových osob, je důležitá znalost i těch osob, které jsou z titulu své funkce povinny spolupracovat s policií, dále osob, po kterých je vyhlášeno mimořádné pátrací opatření a osob s trvalým pobytem v obvodu působnosti, po kterých je vyhlášeno pátrání.¹¹⁰

Policisté určení k výkonu obchůzkové služby vykonávají pešší obchůzkovou činnost v okrscích převážně samostatně nebo ve dvoučlenných hlídkách podle konkrétní bezpečnostní situace. Vykonávají službu zpravidla v přiděleném okrsku, kde spolupracují s orgány územních samosprávných celků a s občany, zajišťují ochranu veřejného pořádku, chrání život a zdraví občanů a majetek, předchází a zabraňují páchaní trestných činů a zakročují proti jejich pachatelům, zajišťují provedení úkonů na místě činu, neodkladných a neopakovatelných úkonů, jejich řádnou dokumentaci a plnění úkolů hlásné služby k zajištění dalších opatření. K dalším úkolům policistů patří v okrsku odhalování, prošetřování a vyřizování přestupků, provádění úkonů v trestním řízení a vyřizování přidělených dokumentů, pátrání po osobách a věcech,

¹⁰⁹ ČESKO. ZPPP č. 180/2012, *Závazný pokyn policejního prezidenta o plnění základních úkolů služby pořádkové policie*, 2012.

¹¹⁰ ČESKO. ZPPP č. 180/2012, *Závazný pokyn policejního prezidenta o plnění základních úkolů služby pořádkové policie*, 2012.

v nezbytné míře se podílí na dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu, udržují spojení s dozorčí službou a operačním střediskem integrovaného záchranného systému Krajského ředitelství Ústeckého kraje. O uvedené činnosti policisté vedou a průběžně aktualizují přehled o okrsku a vždy v závěru měsíce sepiší o své činnosti úřední záznam. Minimálně jednou za měsíc navštíví vedoucí OOP Teplice – Prosetice zástupce obcí, o čemž vede písemnou evidenci formou záznamů. Náplní policistů majících na starosti jednotlivé okrsky, je vést karty okrsků a úseků, ve kterých jsou uvedeny důležité objekty a zájmové objekty Policie České republiky, dále kontakty na důležité osoby, kterými jsou zástupci obcí či majitelé nebo vedení různých firem, zástupci některých organizací a spolků.¹¹¹

6.3. Součinnost a spolupráce s komisí k projednávání přestupků

OOP Teplice – Prosetice v rámci součinnosti a spolupráce se Statutárním městem Teplice ponejvíce spolupracuje na základě zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákona o přestupcích**“), s Magistrátem města Teplice, Odborem správních činností, Oddělením přestupků, pod kterým je zařazen tzv. „zvláštní“ orgán obce, a to „komise k projednávání přestupků“.

Ze strany OOP Teplice – Prosetice se jedná o povinnost vyplývající z ustanovení § 58 odstavce 1 „**zákona o přestupcích**“, kde je uvedeno, že orgány Policie České republiky oznamují příslušným správním orgánům přestupky, o nichž se dozví, nejsou-li samy příslušné k jejich projednávání. V oznámení musí být zejména uvedeno, jaký přestupek je ve skutku spatřován, důkazní prostředky, které jsou policejnímu orgánu známy a které prokazují, že jde o přestupek a že byl spáchán určitou osobou.¹¹²

Podle ustanovení § 58 odstavce 2 „**zákona o přestupcích**“ se jedná o přestupky proti veřejnému pořádku, proti občanskému soužití, nasvědčují-li okolnosti tomu, že v jejich důsledku došlo k ublížení na zdraví, proti majetku, proti bezpečnosti

---

¹¹¹ ČESKO. ZPPP č. 180/2012, *Závazný pokyn policejního prezidenta o plnění základních úkolů služby pořádkové policie*, 2012.

¹¹² ČESKO. Zákon č. 200 ze dne 17. května 1990 České národní rady o přestupcích. In *Sbírka zákonů České republiky*. 1990, částka 3, s. 14 - 22.

a plynulosti silničního provozu, proti pořádku ve státní správě spáchané na úseku státní správy v působnosti Policie České republiky.¹¹³

V rámci součinnosti a spolupráce OOP Teplice – Prosetice provádí na základě žádostí předvádění osob ke správním orgánům Magistrátu města Teplice, a to především na základě zákona č. 99/1963 Sb., „občanský soudní řád“ ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 500/2004 Sb., „správní řád“ ve znění pozdějších předpisů.

6.4. Součinnost a spolupráce s Oddělením sociálně právní ochrany dětí

Pod Odborem sociálních věcí a zdravotnictví Magistrátu města Teplice působí Oddělení sociálně právní ochrany dětí (dále jen „OSPOD“), se kterým OOP Teplice – Prosetice velmi úzce spolupracuje, a to hlavně k citlivosti a závažnosti problematiky, kterou se toto oddělení zabývá a na kterou se specializuje. Spolupráce spočívá ze strany OOP Teplice – Prosetice v účasti policistů v rámci prováděných asistencí, při zajišťování bezpečnosti pracovníkům „OSPOD“ při jejich šetření v problémových rodinách a sociálně vyloučených lokalitách města Teplice, kde je oprávněné riziko napadení pracovníků ze strany rodinných příslušníků těchto problémových rodin. Další spolupráce a součinnost spočívá i v oznamovací povinnosti vůči „OSPOD“, kdy je v rámci trestního nebo přestupkového řízení či jiného protiprávního nebo společensky škodlivého jednání, zjištěna přítomnost nebo přímé zapojení osob mladších 18 let.

Ze strany „OSPOD“ Teplice je naopak pro potřeby trestního či přestupkového řízení vedeného na OOP Teplice – Prosetice, vyžadována v některých případech přítomnost jejich pracovníků při provádění úkonů s osobami mladšími 18 let. V rámci trestního řízení s účastí osob mladších 18 let, jsou dále v rámci součinnosti, požadovány z „OSPOD“ zprávy k těmto osobám, a to jak k jejich protiprávní minulosti, tak k jejich chování, způsobu života, školnímu prospěchu a v neposlední řadě k rodinnému a sociálnímu zázemí.

---

¹¹³ ČESKO. Zákon č. 200 ze dne 17. května 1990 České národní rady o přestupcích. In *Sbírka zákonů České republiky*. 1990, částka 3, s. 14 - 22.

6.5. Součinnost a spolupráce s Městskou policií Teplice

Součinnost a spolupráce OOP Teplice – Prosetice s Městskou policií Teplice, je zajištěna v rámci již uvedených účinných zákonných a podzákonných norem, obecně závazných právních předpisů a interních aktů řízení, které souvisí s formami a metodami činností Policie České republiky, resp. těch, které upravují či zmiňují součinnost a spolupráci s orgány obcí. Specifická je pro tuto součinnost a spolupráci taktéž již uvedená „koordinační dohoda o vzájemné spolupráci při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku“, uzavřená mezi službou pořádkové policie, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Územního odboru Teplice a Statutárním městem Teplice ze dne 30. června 2009. Vzhledem k rozmanitosti a rozsahu vzájemné součinnosti a spolupráce výše uvedených složek budou v této kapitole vybrány pouze některé příklady.

Konkrétní součinnost a spolupráce spočívá ve společném výkonu služby policistů OOP Teplice – Prosetice a strážníků Městské policie Teplice, což je realizováno formou smíšených hlídek jak v rámci hlídkové, tak i občůzkové služby při zajišťování tzv. „místních záležitostí veřejného pořádku“. Nevýhodou těchto smíšených hlídek je omezení v jejich územní působnosti, která se vztahuje pouze na teritorium jejich společného území, na kterém jsou oprávněni působit příslušníci obou složek. V rámci Statutárního města Teplice se jedná o sídliště Prosetice, Bílá cesta a Nová Ves, v případě nutnosti celé katastrální území Statutárního města Teplice. Naopak výhodou je zajištění výkonu hlídkové či občůzkové služby na daném teritoriu oběma složkami s nasazením menšího počtu sil, vozidel či další techniky, což jinak musí každá ze složek zajišťovat na sobě nezávisle z vlastních sil a prostředků. Další výhodou pro příslušníky smíšených hlídek je vzájemná dostupnost informací o dění v teritoriu z operačních středisek obou složek, která probíhá v rámci rádiového spojení přes vozidlové nebo mobilní radiostanice.

Další spolupráce spočívá v organizování společných akcí při preventivním působení na úseku dodržování právních norem, v oblasti ochrany mládeže při podávání alkoholických nápojů osobám mladších 18 let a dodržování tabákového zákona. Tyto společné akce OOP Teplice – Prosetice a Městská policie Teplice provádí v předem daném teritoriu a čase na katastrálním území Statutárního města Teplice v restauračních zařízeních, barech, hernách a diskotékách nebo na společenských akcích, které

navštěvují osoby mladší 18 let. Nezřídka se uvedených akcí účastní i pracovníci „OSPOD“ z Magistrátu města Teplice. V rámci těchto akcí je zaměřena pozornost i na kontrolu osob čerpajících podporu nebo různé dávky sociálního zabezpečení, které tyto dávky zneužívají hraním hazardních her, výherních automatů či konzumací návykových látek.

V rámci preventivní činnosti spočívá vzájemná spolupráce OOP Teplice – Prosetice a Městské policie Teplice na katastrálním území Statutárního města Teplice, v osvětové činnosti ve školních zařízeních, domovech pro starší a přestárlé osoby, centru pro hendikepované osoby, ale i třeba na různých veřejných společenských akcích, jako je např. „Den dětí“ nebo „Zahájení lázeňské sezóny“, kde je představována a veřejnosti zpřístupněna technika obou složek, ale i dalších složek integrovaného záchranného systému. Taktéž v rámci spolupráce pořádá Městská policie Teplice s OOP Teplice – Prosetice pro děti „Dny bezpečnosti silničního provozu“, kdy k tomuto využívají dětské dopravní hřiště v sídlišti Prosetice s funkčními semaforey a dalšími silničními prvky. Nemalou úlohu tvoří i spolupráce obou složek při pravidelném zajišťování bezpečnosti občanů na přechodech pro chodce situovaných na rušných silničních komunikacích nebo před základními a mateřskými školami.

Další velmi zásadní součinnost obou složek spočívá při pátrání po pohřešovaných osobách, kterými jsou převážně děti, přestárlé osoby či osoby s různými duševními či psychickými poruchami, které jsou převážně svou závislostí na lécích ohroženy na zdraví a životě. V rámci těchto pátracích akcí jsou prováděny проверки všech veřejných míst, kde by se tyto osoby mohly nacházet, veřejných objektů, zdravotnických zařízení, zařízení a objektů dopravních služeb a dalších, které se nacházejí v teritoriu jejich územní působnosti.

6.6. Vyhodnocení součinnosti a spolupráce s Městskou policií Teplice

V rámci praxeologických zkušeností a empirických poznatků autora, který je aktuálně služebně zařazen na OOP Teplice – Prosetice ve funkci vrchního inspektora, je součinnost a spolupráce OOP Teplice – Prosetice s Městskou policií Teplice dlouhodobě na dobré úrovni. Přesto by šlo podle autora, vzájemnou součinnost a spolupráci obou shora uvedených složek zefektivnit např. zařazením přenosné mobilní

radiostanice Městské policie Teplice do výstroje hlídek OOP Teplice – Prosetice. To by umožňovalo okamžité a přímé rádiové spojení mezi službu konajícími hlídkami obou složek i aktuální přenos informací z operačních středisek obou složek. Tímto by se nepochybně zefektivnila vzájemná spolupráce a operativnost policistů OOP Teplice – Prosetice a strážníků Městské policie Teplice, při společných zákrocích proti narušitelům veřejného pořádku a pachatelům trestné činnosti. V rámci výkonu „služby veřejnosti“ by došlo na teritoriu se společnou územní působností obou složek ke zkrácení dojezdových časů hlídek na místa činů, haváriím či jiným událostem řešeným v rámci místní a věcné příslušnosti.

Dalším možným zefektivněním výkonu služby příslušníků obou složek v rámci součinnosti a spolupráce, by bylo zavedení pravidelné účasti službu konajících hlídek strážníků Městské policie Teplice na každodenních ranních instruktážích pro policisty OOP Teplice – Prosetice. Účástí na uvedených instruktážích, které se týkají aktuálně páchané trestné či jiné protiprávní činnosti, by měli strážníci Městské policie Teplice aktuální přehled o dění v teritoriu, pohybu osob páchajících trestnou činností, osobách v celostátním nebo místním pátrání Policie České republiky či pohřešovaných osobách i prioritách policistů OOP Teplice – Prosetice v rámci zabezpečování a ochrany veřejného pořádku, resp. místních záležitostí veřejného pořádku. Tímto by se zefektivnila vzájemná informovanost příslušníků obou složek, ale významná by byla i součinnost a spolupráce na úseku předávání poznatků v rámci odhalování a vyšetřování trestné činnosti, vyšetřované policisty OOP Teplice – Prosetice.

Neméně významná by byla pro policisty OOP Teplice – Prosetice v rámci odhalování a vyšetřování trestné činnosti, ale i při ochraně a zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku, součinnost a spolupráce na úseku každodenního předávání informací o činnosti strážníků Městské policie Teplice. Ta by spočívala v předávání informací z evidence Městské policie Teplice o provedených kontrolách kriminálně závadových osob, udělených blokových pokutách, řešených přestupcích či zjištěných závadách a nedostacích majících možný negativní dopad na problematiku ochrany a zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku. Na základě pravidelně předaných informací ve spojení s informacemi z prováděné obdobné činnosti policistů OOP Teplice – Prosetice by došlo k podrobnějšímu monitoringu možných hrozeb a podrobnějšímu zmapování protiprávní či protispolečenské činnosti na společně zabezpečovaném území.

7 Kazuistiky

Pro účely empirické části bakalářské práce, byly autorem vybrány a zpracovány tři konkrétní případy z policejní praxe Policie České republiky, OOP Teplice – Prosetice, týkající se narušení veřejného pořádku a další trestné činnosti, ze kterých je patrná součinnost a spolupráce mezi OOP Teplice - Prosetice a Městskou policií Teplice. V jednotlivých kazuistikách nebudou z důvodu ochrany osobních údajů ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů ve znění pozdějších předpisů, jmenovány žádné osoby. Osoby budou uváděny pod smyšlenými iniciály, které jim budou přiřazovány abecedně tak, jak se postupně vyskytují v kazuistikách.

7.1. Čin jinak trestný výtržnictví podle ustanovení § 358 odstavce 1 trestního zákoníku

V době od 14:00 hodin do 14:10 hodin dne 10. září 2014 na veřejném parkovišti před Základní školou Plynářská v Teplicích – Proseticích v ulici Plynářská, za přítomnosti dvanácti nezletilých dětí, nezletilá A. A. fyzicky napadla údery pěstí a kopy do oblasti břicha nezletilou B. B., čímž jí způsobila podlitiny v obličejové části, povrchové poranění pravého kolene a bolesti v oblasti břicha.

Poškozená nezletilá B. B. následně celou událost oznámila na Městské policii Teplice, kde byla okamžitě ztotožněna a byly vyrozuměni zákonní zástupci nezletilé. Vzhledem k tomu, že si nezletilá B. B. stěžovala na bolesti břicha, byla ihned hlídkou Městské policie Teplice převezena na lékařské vyšetření do Nemocnice Teplice, kde vyšetřením nebylo zjištěno žádné závažné poranění. Po vyšetření a ošetření povrchového poranění pravého kolene, byla hlídkou Městské policie Teplice převezena na Policii České republiky, OOP Teplice – Prosetice, kam se zároveň dostavila matka poškozené. Zde hlídka městské policie podle ustanovení § 10 „**zákona o obecní policii**“¹¹⁴ celou věc a poškozenou B. B. předala k provedení dalších úkonů stálé službě OOP Teplice – Prosetice s podezřením, že došlo ke spáchání činu jinak trestného výtržnictví podle ustanovení § 358 odstavce 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní

---

¹¹⁴ VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 13.

zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**trestní zákoník**“)¹¹⁵, což hlídka doložila zprávou z lékařského vyšetření poškozené B. B. a úředním záznamem.

Ve věci byly policejním orgánem OOP Teplice – Prosetice zahájeny úkony v trestním řízení podle ustanovení § 158 odstavce 3 „**trestního řádu**“¹¹⁶ pro podezření ze spáchání činu jinak trestného výtržnictví podle ustanovení § 358 odstavce 1 „**trestního zákoníku**“. Stálá služba OOP Teplice – Prosetice za přítomnosti zákonného zástupce, v tomto případě matky poškozené nezletilé B. B. a pracovníce „OSPOD“ Teplice, provedla ohledání těla poškozené včetně fotodokumentace¹¹⁷ a výslech nezletilé poškozené B. B., ve kterém tato identifikovala a ztotožnila osobu nezletilé podezřelé A. A., která byla její spolužačkou a dalších několika nezletilých dětí, kteří byly svědky napadení.

V průběhu šetření bylo spolupracováno s ředitelkou Základní školy Plynárenská za účelem ztotožnění nezletilých dětí, které byly přítomny incidentu a dále byla vyžádána zpráva k pověsti podezřelé A. A., v rámci kompetencí Základní školy Plynárenská. Taktéž bylo spolupracováno s pracovníky „OSPOD“ Teplice, kteří po provedení vlastního šetření k rodinným poměrům podezřelé A. A., doložili na OOP Teplice – Prosetice ke spisové dokumentaci zprávu o výsledku šetření a provedených opatřeních. O průběhu šetření byl pravidelně informován dozorující Okresní státní zástupce Okresního státního zastupitelství Teplice (dále jen „**OSZ Teplice**“). Ve věci byly provedeny za přítomnosti zákonných zástupců a pracovníků „OSPOD“ Teplice, potřebné výslechy nezletilých dětí a výslech podezřelé A. A., která se k činu doznala.

Prověřením oznámení, postupem podle § 158 „**trestního řádu**“¹¹⁸ bylo podezření ze spáchání činu jinak trestného výtržnictví podle § 358 odstavce 1 „**trestního zákoníku**“ prokázáno nezletilé A. A.. Protože však bylo trestní stíhání nezletilé A. A. nepřipustné, neboť jde o osobu, která pro nedostatek věku není trestně odpovědná, byla dne 30. prosince 2014 věc odložena podle ustanovení

---

¹¹⁵ ŠÁMAL, P. *Trestní zákoník I: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009 - 2010. s. 3033 - 3036.

¹¹⁶ ŠÁMAL, P. *Zákon o trestním řízení soudním (Trestní řád): komentář*. 6. vydání, Praha: C. H. Beck, 2008. s. 1181.

¹¹⁷ CHMELÍK, J. a kol. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005. s. 15 - 81.

¹¹⁸ ŠÁMAL, P. *Zákon o trestním řízení soudním (Trestní řád): komentář*. 6. vydání, Praha: C. H. Beck, 2008. s. 1181 - 1209.

§ 159a odstavce 2 „**trestního řádu**“ ve spojení s ustanovením § 11 odstavce 1 písmene d) „**trestního řádu**“¹¹⁹.

Dne 30. prosince 2014 byla spisová dokumentace týkající se shora uvedené věci včetně podrobné zprávy o šetření podle ustanovení § 90 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o soudnictví ve věcech mládeže**“)¹²⁰, předložena „OSZ Teplice“ jako podnět k zahájení řízení proti dítěti mladšímu patnácti let, které se dopustilo činu jinak trestného. (*Věc vedena na Okresním státním zastupitelství v Teplicích pod sp. zn. ZN-4467/2014*).

7.2. Přechin krádež podle ustanovení § 205 odstavce 1 písmene b) odstavce 2 trestního zákoníku

V době od 08:50 hodin do 08:57 hodin dne 07. listopadu 2014 v Teplicích – Proseticích v ul. Jugoslávská, po vytržení a rozlámání 8 ks plotových dřevěných latí v oplocení, vnikl C. C. na pozemek firmy D. D., kde odcizil kovovou trubku o délce 100 cm, průměru 30 cm a váze 50 kg, kterou následně protáhl vylámaným otvorem v oplocení na ul. Jugoslávská, kde byl zadržen hlídkou Městské policie Teplice, přičemž svým jednáním mohl způsobit poškozené firmě D. D. škodu na odcizení ve výši 3.000, Kč a na oplocení způsobil škodu ve výši 500,- Kč.

Prostor ulice Jugoslávská v Teplicích je monitorován kamerovým systémem Městské policie Teplice, která počínání pachatele C. C. ihned zaregistrovala a na místo vyslala hlídku městské policie. Hlídka městské policie na místě činu C. C. zastihla a zadržela podle ustanovení § 76 odstavce 2 „**trestního řádu**“¹²¹ a zajistila místo trestného činu proti vstupu nepovolaných osob. Podezřelého C. C. včetně kamerového záznamu podle ustanovení § 10 „**zákonu o obecní policii**“ předala stálé službě Policie České republiky, OOP Teplice – Prosetice, pro podezření ze spáchání přečinu krádež podle § 205 odstavce 1 písmene b) „**trestního zákoníku**“¹²². V evidenci rejstříku trestů fyzických osob bylo následně stálou službou OOP Teplice – Prosetice zjištěno, že podezřelý C. C. se uvedeného jednání dopustil i přesto, že byl v posledních

¹¹⁹ ŠÁMAL, P. *Zákon o trestním řízení soudním (Trestní řád): komentář*. 6. vydání, Praha: C. H. Beck, 2008. s. 1249 - 1259.

¹²⁰ ČESKO. Zákon č. 218 ze dne 25. června 2003 Parlamentu České republiky, o soudnictví ve věcech mládeže. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2003, s. 21 - 22.

¹²¹ ŠÁMAL, P. *Zákon o trestním řízení soudním (Trestní řád): komentář*. 6. vydání, Praha: C. H. Beck, 2008. s. 592 - 561.

¹²² ŠÁMAL, P. *Trestní zákoník I: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009 - 2010. s. 1785.

třech letech za takový čin odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí, č. j. 2 T 16/2011-85 ze dne 20. června 2011, který nabyl právní moci téhož dne a byl mu mimo jiné za přečin krádež podle ustanovení § 205 odstavce 1 písmene b) odstavce 3 „**trestního zákoníku**“ uložen podmíněný trest odnětí svobody ve výměře 36 měsíců se zkušební dobou v trvání 60 měsíců, do 20. června 2016.

Ve věci byly policejním orgánem OOP Teplice – Prosetice zahájeny úkony v trestním řízení podle ustanovení § 158 odstavce 3 „**trestního řádu**“ pro podezření ze spáchání přečinu krádež podle ustanovení § 205 odstavce 1 písmene b) odstavce 2 „**trestního zákoníku**“. Vzhledem k tomu, že podezřelý C. C. byl přistižen při činu a k věci se i následně doznal, bylo ve věci konáno zkrácené přípravné řízení podle § 179a odstavce 1 „**trestního řádu**“¹²³. K věci byl vyžádán z Okresního soudu Ústí nad Orlicí ke spisové dokumentaci shora uvedený rozsudek a dále byly vyžádány další podklady, jako např. zpráva o pověsti k podezřelému C. C. z Magistrátu města Teplice z oddělení správních činností. Dne 07. listopadu 2014 bylo policejním orgánem OOP Teplice – Prosetice podle ustanovení § 179b odstavce 3 „**trestního řádu**“¹²⁴ podezřelému C. C. sděleno podezření ze spáchání shora uvedeného přečinu. Dne 12. listopadu 2014 byla spisová dokumentace předložena podle ustanovení § 179c odstavce 1 „**trestního řádu**“¹²⁵ na „OSZ Teplice“ k podání návrhu na potrestání.

Dne 20. ledna 2015 byl obviněný C. C. Okresním soudem v Teplicích uznán vinným z přečinu krádež podle ustanovení § 205 odstavce 1 písmene b) odstavce 2 „**trestního zákoníku**“ a odsouzen za užití ustanovení § 62 odstavce 1 „**trestního zákoníku**“¹²⁶ a ustanovení § 63 odstavce 1 „**trestního zákoníku**“¹²⁷ k trestu obecně prospěšných prací ve výměře tři sta hodin. (*Věc vedena na Okresním soudě v Teplicích pod sp. zn. 7 T 222/2014*).

---

¹²³ ŠÁMAL, P. *Zákon o trestním řízení soudním (Trestní řád): komentář*. 6. vydání, Praha: C. H. Beck, 2008. s. 1428 - 1437.

¹²⁴ ŠÁMAL, P. *Zákon o trestním řízení soudním (Trestní řád): komentář*. 6. vydání, Praha: C. H. Beck, 2008. s. 1437 - 1444.

¹²⁵ ŠÁMAL, P. *Zákon o trestním řízení soudním (Trestní řád): komentář*. 6. vydání, Praha: C. H. Beck, 2008. s. 1444 - 1451.

¹²⁶ ŠÁMAL, P. *Trestní zákoník I: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009 - 2010. s. 729 - 740.

¹²⁷ ŠÁMAL, P. *Trestní zákoník I: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009 - 2010. s. 741 - 744.

7.3. Přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle ustanovení § 337 odstavce 1 písmene a) trestního zákoníku

Dne 31. ledna 2015 v 17:35 hodin v Teplicích v ul. Štúrova, byl zastaven a kontrolován hlídkou Městské policie Teplice podezřelý E. E., který řídil motorové vozidlo zn. VW Golf, modré barvy a vozidlo řídil i přesto, že má rozhodnutím Magistrátu města Teplice, pod č. j. MgMT-SČ 082449/PŘ/3265/2014/Pd ze dne 04. prosince 2014 s nabytím právní moci dne 28. ledna 2015, uloženou sankci zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 24 měsíců, kdy uvedené rozhodnutí mu bylo dne 31. ledna 2015 v 10:45 hodin doručeno hlídkou Policie České republiky a toto si oproti podpisu převzal.

Ihned po doručení předmětného rozhodnutí správního orgánu Magistrátu Teplice podezřelému E. E. hlídkou Policie České republiky, v rámci součinnosti a spolupráce informovala policejní součást OOP Teplice – Prosetice o doručení rozhodnutí všechny službu konající hlídky Policie České republiky, Územního odboru Teplice a hlídky Městské policie Teplice. Vzhledem k trestní minulosti E. E., je tento jak Policii České republiky, tak i strážníkům Městské policie Teplice z místní a osobní znalosti dobře znám a bylo zřejmé, že E. E. rozhodnutí správního orgánu Magistrátu Teplice nebude akceptovat. Při následné kontrole v 17:35 hodin, již kontrolu provádějící hlídka Městské policie Teplice věděla předem, koho kontroluje, i to, že podezřelý E. E., má rozhodnutím správního orgánu Magistrátu Teplice zakázáno řídit všechna motorová vozidla. Podezřelý E. E. na místě kontroly s hlídkou městské policie spolupracoval a strážníkům městské policie se doznal s tím, že ví o tom, že nesmí žádná motorová vozidla řídit, což byl důvod, proč nebyl omezen na osobní svobodě. Z uvedeného důvodu byla na místo kontroly přivolána stálá služba Policie České republiky, OOP Teplice – Prosetice, které byla celá věc hlídkou městské policie podle ustanovení § 10 „**zákona o obecní policii**“ předána včetně úředního záznamu s podezřením ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle ustanovení § 337 odstavce 1 písmene a) „**trestního zákoníku**“¹²⁸.

Ve věci byly policejním orgánem OOP Teplice – Prosetice zahájeny úkony v trestním řízení podle ustanovení § 158 odstavce 3 „**trestního řádu**“ pro podezření

---

¹²⁸ ŠÁMAL, P. *Trestní zákoník I: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009 - 2010. s. 2908 - 2923.

ze spáchání shora uvedeného přečinu. Vzhledem k tomu, že podezřelý E. E. byl přistižen při činu a k věci se doznal, bylo ve věci konáno zkrácené přípravné řízení podle § 179a odstavce 1 „**trestního řádu**“. Z Magistrátu města Teplice z oddělení správních činností, bylo vyžádáno shora uvedené rozhodnutí včetně kopií dokladů o jeho doručení podezřelému E. E. a dále zpráva o pověsti k osobě podezřelého. Následně bylo policejním orgánem OOP Teplice – Prosetice podle ustanovení § 179b odstavce 3 „**trestního řádu**“ podezřelému E. E. sděleno podezření ze spáchání uvedeného přečinu a spisová dokumentace byla předložena podle ustanovení § 179c odstavce 1 „**trestního řádu**“ na „OSZ Teplice“ k podání návrhu na potrestání. *(Věc vedena na Okresním státním zastupitelství pod sp. zn. ZK 123/2015-10).*

7.4. Vyhodnocení kazuistik

V této části bakalářské práce byl na třech konkrétních praktických případech osvětlen způsob, kde a v jakých formách se odráží součinnost a spolupráce Policie České republiky s Městskou policií Teplice a některých dalších orgánů Statutárního města Teplice.

Ve všech třech případech je zřejmá součinnost a spolupráce ze strany Městské policie Teplice zejména při aplikaci ustanovení § 10 „**zákonu o obecní policii**“, tzv. oznamovací povinnost strážníka, kde je uvedeno, že strážník je povinen bez zbytečného odkladu oznámit policii důvodné podezření, že byl spáchán trestný čin a podle povahy věci též zajistit místo trestného činu proti vstupu nepovolaných osob, kdy oznámení musí být doloženo důvody nebo důkazy, o něž se podezření opírá.¹²⁹

V prvním případě byla dostatečně opodstatněným důkazem výpověď poškozené nezletilé B. B., čemuž odpovídalo i její zranění a zajištěná lékařská zpráva z vyšetření z nemocnice Teplice. Městská policie Teplice v tomto případě konala velmi rozhodně a uváženě, kdy ihned poškozenou B. B. převezla na lékařské vyšetření a ošetření do nemocnice Teplice (Rychlá záchranná služba nemocnice Teplice v danou dobu byla na výjezdu u jiného případu) a zároveň vyrozuměla zákonné zástupce nezletilé, resp. její

---

¹²⁹ VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 149 - 152.

matku. Když poškozenou a celou věc včetně úředního záznamu hlídka městské policie předala Policii České republiky, kterou již od počátku o případu telefonicky informovala, měli již policisté OOP Teplice – Prosetice veškeré potřebné podklady k provedení dalších úkonů včetně přítomnosti zákonného zástupce nezletilé poškozené a pracovnice „OSPOD“ Teplice, jejichž přítomnost byla nezbytná u výslechu a ohledání těla poškozené.

V druhém případě rychlá reakce Městské policie Teplice vedla k zadržení pachatele a odcizené věci. V tomto případě hlídka městské policie na místě činu správně užila oprávnění k zadržení osoby podezřelé ze spáchání trestného činu podle ustanovení § 76 odstavce 2 „**trestního řádu**“, kdy zadrženého podezřelého C. C., ihned na místě předala Policii České republiky¹³⁰. Postupem podle ustanovení § 10 „**zákona o obecní policii**“ též zajistila místo trestného činu proti vstupu nepovolaných osob a předala Policii České republiky důkazy (kamerový záznam z monitorovacího kamerového systému Městské policie Teplice a úřední záznam), o něž se podezření ze spáchání trestného činu podezřelým C. C. opíralo.

V třetím případě se jedná o klasickou součinnost a spolupráci založenou na vzájemné informovanosti a aktivitě Policie České republiky, OOP Teplice – Prosetice a Městské policie Teplice v rámci zajišťování ochrany a bezpečnosti občanů na úseku „místních záležitostí veřejného pořádku“ a na úseku „bezpečnosti silničního provozu“ proti osobám, které je porušují.

Uvedené praktické příklady osvětlují vzájemnou součinnost a spolupráci mezi Policií České republiky, OOP Teplice – Prosetice a orgány Statutárního města Teplice, resp. Městskou policií Teplice, a jsou pouze ukázkou z nepřeberného množství rozličných případů, se kterými se tyto složky každodenně setkávají a které musí řešit, aby zajistily ochranu a bezpečnost občanům na úseku „místních záležitostí veřejného pořádku“.

---

¹³⁰ ŠÁMAL, P. *Zákon o trestním řízení soudním (Trestní řád): komentář*. 6. vydání, Praha: C. H. Beck, 2008. s. 592 - 561.

Závěr

Bakalářská práce dílem teoretickým a dílem praxeologickým přináší ucelený a komplexní výklad problematiky součinnosti a spolupráce místně a věcně příslušné policejní součásti služby pořádkové policie Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Územního odboru Teplice, Obvodního oddělení policie Teplice - Prosetice s orgány Statutárního města Teplice v oblasti zabezpečování tzv. „místních záležitostí veřejného pořádku“. V užší formě osvětluje aktuální stav součinnosti a spolupráce vybraného základního útvaru shora uvedené policejní součásti a Městské policie Teplice. V bakalářské práci je propojena teoretická část osvětlující zákonnou úpravu součinnosti a spolupráce obcí s Policií České republiky s částí praktickou, kde jsou aplikovány a analyzovány poznatky z části teoretické. Práce je taktéž na základě praxeologických zkušeností a empirických poznatků autora obohacena o možné zefektivňující opatření vedoucí ke zlepšení této vzájemné součinnosti a spolupráce při zabezpečování ochrany místních záležitostí veřejného pořádku s ohledem ke specifčnosti daného teritoriálního území.

Na skutečných případech z praxe byly názorně představeny jednotlivé formy součinnosti a spolupráce, které vychází jak ze zákonných norem, tak ze zažitých praxe ve Statutárním městě Teplice. Taktéž byly osvětleny formy a činnosti v rámci služebního výkonu policistů shora uvedené policejní součásti Obvodního oddělení policie Teplice – Prosetice, vztahující se k samotné součinnosti a spolupráci s orgány Statutárního města Teplice, především s Městskou policií Teplice, ale i formy a metody činností realizované v rámci „služby veřejnosti“, resp. užití přejatých forem a metod ze zahraničí v rámci „Community policing“. Systém „Community policing“ může být do budoucna návodem a pomocníkem při působení a výchově zejména nezletilých občanů a mládeže a tím přispívat ke zlepšení veřejného pořádku, resp. „místních záležitostí veřejného pořádku“ směřujícího k bezporuchovému a spokojenému životu občanů.

Z výsledků bakalářské práce je zřejmý smysl a účelnost stále se rozvíjející součinnosti a spolupráce mezi Policií České republiky a Statutárním městem Teplice, kdy je zřejmé, že vzájemné vztahy nejsou omezeny pouze v naplňování legislativní úpravy stávajících norem a vyhlášek Statutárního města Teplice, ale i praktickým společným výkonem služby, preventivně zaměřenými bezpečnostními akcemi a účastí Policie České republiky na preventivních projektech Statutárního města Teplice.

Seznam použitých zdrojů

Literární zdroje

1. ERNEKER, J., KRYBUSOVÁ, M., PÁNA, L. *Systémové aspekty veřejné správy*. České Budějovice: VŠERS, 2011. 110 s. ISBN 978-80-86708-98-0.
2. FILÁK, A. a kol. *Základy teorie policejně bezpečnostní činnosti II.*. Praha: Police History, 2006. 214 s. ISBN 80-86477-33-9.
3. HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Základy organizace veřejné správy v ČR*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008. 234 s. ISBN 978-807-3800-963.
4. CHMELÍK, J. a kol. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005. 532 s. ISBN 80-86898-36-9.
5. JANDOUREK, J. *Úvod do sociologie*. 2. Vydání, Praha: Portál, 2009. 231 s. ISBN 978-80-7367-644-5.
6. KOUDELKA, Z., ONDRUŠ, R., PRŮCHA, P. *Zákon o obcích (obecní zřízení): komentář*. 4 dopl. Vyd. Praha: Linde, 2009. 486 s. ISBN – 978-80-7201-760-7.
7. MACEK, P. a kol. *Pořádková činnost policie: obecná část*. 2. vydání, Praha: Police History, 2008. 87 s. ISBN 978-80-86477-45-9.
8. MACEK, P., FILÁK, A. a kol. *Základy teorie policejně bezpečnostní činnosti*. Praha: Police History, 2004. 242 s. ISBN 80-86477-21-5.
9. MACEK, P., UHLÍŘ, L. *Dějiny policie a četnictva I*. Praha: Themis, 1997. 180 s. ISBN 80-85821-52-4.
10. MURDZA, K. *Sociologický výzkum*. České Budějovice: VŠERS, 2010. 118 s. ISBN 978-80-86708-91-1.
11. PÁNA, L., SOMR, M. *Metodologie a metody výzkumu*. 1. vyd. České Budějovice: VŠERS, 2007. 164 s. ISBN 978-80-86708-52-2.
12. SVATOŠ, R. *Prevence kriminality*. 1. Vydání, České Budějovice: VŠERS, o. p. s., 2014. 132 s. ISBN 978-80-87472-76-7.
13. SVATOŠ, R. *Kriminologie*, Plzeň: Aleš Čeněk, 2012. 290 s. ISBN 978-80-7380-389-6.
14. ŠÁMAL, P. a kol. *Trestní řád: komentář*. 6. vydání, Praha: C. H. Beck, 2008. 3004 s. ISBN 978-80-7400043-0.
15. ŠÁMAL, P. *Trestní zákoník I: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009-2010. 3261 s. ISBN 978-80-7400-109-3.

16. VANGELI, B. *Zákon o policii České republiky: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. 458 s. ISBN 978-80-7400-142-0.
17. VETEŠNÍK, P., JEMELKA, L. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2009. 542 s. ISBN – 978-80-7400-165-9.

Elektronické zdroje

1. *ABZ slovník cizích slov [online]*. ABZ. cz. 2005-2014. [cit. 2014-12-02]. Dostupné z WWW: <<http://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/slovo/metoda-komparativni>>.
2. *ABZ slovník cizích slov [online]*. ABZ. cz. 2005-2014. [cit. 2015-01-05]. Dostupné z WWW: <<http://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/slovo/condicio-sine-qua-non-kondycio-sinekva-non>>.
3. FILÁK, A., ZÁMEK, D. *Moderní formy a prostředky spolupráce Policie České republiky s obcemi [online]*. Bezpečnostní sbory. wbs. cz. 3-2009. [cit. 2015-01-06]. Dostupné z WWW: <<http://bezpecnostni-sbory.wbs.cz/clanky/3-2009/Spoluprace.htm>>.
4. *Oficiální stránky Statutárního města Teplice [online]*. Povinně zveřejňované informace. 2015. [cit. 2015-02-18]. Dostupné z WWW: <<http://www.teplice.cz/vismo/isvs.asp>>.
5. *Pedagogický lexikon [online]*. RVP Metodický portál. [cit. 2014-12-07]. Dostupné z WWW: <http://wiki.rvp.cz/Knihovna/1.Pedagogick%C3%BD_lexikon/K/Kazuistika>.
6. *Slovník pojmů [online]*. Beep, s.r.o. 1994-2014. [cit. 2014-12-02]. Dostupné z WWW: <<http://www.twist-erp.cz/slovník-analyza>>.
7. *Studium MBA [online]*. Studium MBA. 2010. [cit. 2014-12-02]. Dostupné z WWW: <<http://www.studiummba.cz/slovník-pojmu/synteza/>>.

Legislativní dokumenty

1. ČESKOSLOVENSKO. Zákon č. 141 ze dne 29. listopadu 1961 o trestním řízení soudním (trestní řád). In *Sbírka zákonů Československé socialistické republiky*. 1961, částka 66, s. 513 – 544.
2. ČESKOSLOVENSKO. Zákon č. 200 ze dne 17. května 1990 České národní rady o přestupcích. In *Sbírka zákonů České a Slovenské federativní republiky*. 1990, částka 35, s. 810 – 826.

3. ČESKO. Zákon č. 40 ze dne 8. ledna 2009 trestní zákoník. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2009, částka 11, s. 354 – 464.
4. ČESKO. Zákon č. 1 ze dne 16. prosince 1992. Ústava České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky*. 1993, částka 1, s. 3 – 16.
5. ČESKO. Zákon č. 218 ze dne 25. června 2003 Parlamentu České republiky o soudnictví ve věcech mládeže. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2003, s. 21 - 22.
6. ČESKO. Zákon č. 273 ze dne 11. srpna 2008 o Policii České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2008, částka 91, s. 4086 – 4115.
7. ČESKO. Zákon č. 553 ze dne 6. prosince 1991 České národní rady o obecní policii. In *Sbírka zákonů České republiky*. 1991, částka 104, s. 2736 – 2741.
8. ČESKO. Zákon č. 128 ze dne 12. dubna 2000 o obcích (obecní zřízení). In *Sbírka zákonů České republiky*. 2000, částka 38, s. 1737 – 1764.
9. ČESKO. Zákon č. 500 ze dne 24. června 2004 správní řád. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2004, částka 174, s. 9782 – 9827.
10. ČESKO. Zákon č. 413 ze dne 21. září 2005 o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2005, částka 143, s. 7577 – 7591.

Ostatní zdroje

1. ČESKO. ZPPP č. 211/2008, *Závazný pokyn policejního prezidenta o zavedení metody Community policing do praxe u Policie České republiky*, 2008.
2. ČESKO. ZPPP č. 180/2012, *Závazný pokyn policejního prezidenta o plnění základních úkolů služby pořádkové policie*, 2012.
3. ČESKO. č. 0464/2009, *Dohoda o vzájemné spolupráci při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku mezi PČR a Statutárním městem Teplice*, 2009.
4. ČESKO. *Dohoda o vzájemné spolupráci mezi PČR a Krajskou zdravotní a. s., Nemocnice Teplice, o. z.* 2013.
5. ČESKO. *Místní ujednání ze dne 6.11.2013 o vzájemné spolupráci PČR a FK Teplice k fotbalovému utkání mezi FK Teplice a FK Liberec*, 2013.